

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาหนีบัญญัติแห่งชาติ
นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ และคณะ จำนวน ๑๓ ฉบับ ได้แก่

๗. ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๘. ร่างพระราชบัญญัติเรือจําทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๙. ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๑๐. ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๑๑. ร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๑๒. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสม
กับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๑๓. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(เล่มที่ ๒)

บรรจุมเบียนวาระการประชุมสภาหนีบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๙
วันพุธที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙

อ.พ. ๑๒/๒๕๔๙

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภาหนีบัญญัติแห่งชาติ โทร ๒๘๓๑ ๙๒๘๘ และ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

สารบัญ

หน้า

๗. ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑๖๙
๘. ร่างพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑๙๓
๙. ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๑๓
๑๐. ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๕
๑๑. ร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๗๗
๑๒. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสม
กับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๙๓
๑๓. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ๓๒๑

๗.

ร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สำเนา)

เลขรับ ๑๖/๒๕๕๙ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยกระผมและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวม ๒๖ คน ประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ และตามประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ผู้เสนอ
(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม ผู้เสนอ
(นายวิษณุ เครืองาม)

(ลงชื่อ) สุรชัย ภูประเสริฐ ผู้เสนอ
(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

(ลงชื่อ) สุจิต บุญบงการ ผู้เสนอ
(นายสุจิต บุญบงการ)

(ลงชื่อ) พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ผู้เสนอ
(พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม)

(ลงชื่อ) สมเกียรติ อ่อนวิมล ผู้เสนอ
(นายสมเกียรติ อ่อนวิมล)

(โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) สุพัทธ์ พุฒกา ผู้เสนอ
(นายสุพัทธ์ พุฒกา)	(ลงชื่อ) เสถียร เศรษฐสิทธิ์ ผู้เสนอ
(นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์)
(ลงชื่อ) คักดีชัย ธนบุญชัย ผู้เสนอ
(นายคักดีชัย ธนบุญชัย)	(ลงชื่อ) ทวี สุรฤทธิกุล ผู้เสนอ
(นายทวี สุรฤทธิกุล)
(ลงชื่อ) บดินทร์ อัคราณิชย์ ผู้เสนอ
(นายบดินทร์ อัคราณิชย์)	(ลงชื่อ) วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ผู้เสนอ
(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์)
(ลงชื่อ) พลเอก ปรีชา โรจนเสน ผู้เสนอ
(พลเอก ปรีชา โรจนเสน)	(ลงชื่อ) วันชัย ศิริชนะ ผู้เสนอ
(นายวันชัย ศิริชนะ)
(ลงชื่อ) บุญสม ศิริบำรุงสุข ผู้เสนอ
(นายบุญสม ศิริบำรุงสุข)	(ลงชื่อ) พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ ผู้เสนอ
(พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์)
(ลงชื่อ) ภัทระ คำพิทักษ์ ผู้เสนอ
(นายภัทระ คำพิทักษ์)	(ลงชื่อ) เตือนใจ ดีเทศน์ ผู้เสนอ
(นางเตือนใจ ดีเทศน์)
(ลงชื่อ) บัญญัติ ทศนียะเวช ผู้เสนอ
(นางบัญญัติ ทศนียะเวช)	(ลงชื่อ) อำพล จินดาวัฒนะ ผู้เสนอ
(นายอำพล จินดาวัฒนะ)
(ลงชื่อ) ชัยอนันต์ สมุทวณิช ผู้เสนอ
(นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)	(ลงชื่อ) ไพศาล พิษมงคล ผู้เสนอ
(นายไพศาล พิษมงคล)
(ลงชื่อ) คำคุณ สิทธิสมาน ผู้เสนอ
(นายคำคุณ สิทธิสมาน)	(ลงชื่อ) พลเรือโท พระจรรย์ ตามประทีป ผู้เสนอ
(พลเรือโท พระจรรย์ ตามประทีป)
(ลงชื่อ) วุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์ ผู้เสนอ
(นายวุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์)	(ลงชื่อ) พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ ผู้เสนอ
(พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์)

สำเนาถูกต้อง

(นายรพีพงศ์ ภูชฎาภิรมย์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติ
สำนักการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมการควบคุมการกีฬาตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ (ยกเลิกมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๑)

เหตุผล

โดยที่ประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ห้ามมิให้จำกัดเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม แต่บทบัญญัติเรื่องการควบคุมกีฬาแห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นบทบัญญัติที่จำกัดเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สมควรแก้ไขบทบัญญัตินี้ดังกล่าวให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๘
แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติการ
กีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๒๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้เสนอ)

<p>พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>พระราชบัญญัติ การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <hr/> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและ ยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ การกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทัดได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p>

**พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)**

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒^{*} พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕๓ สมาคมใดซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ต้องได้รับอนุญาตจาก กกท. จึงจะดำเนินการจัดตั้งตามกฎหมายได้

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๔ สมาคมที่ได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามมาตรา ๕๓ ต้องอยู่ในความควบคุมของ กกท. และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กกท. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๕ ให้ กกท. มีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ไว้ไว้แก่สมาคม ตามมาตรา ๕๓ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อสมาคมนั้นปฏิบัติกรอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๔

(๒) เมื่อสมาคมนั้นไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กกท. กำหนดตามมาตรา ๕๔ หรือการกระทำของสมาคมผิดต่อกฎหมาย

(๓) เมื่อสมาคมนั้นให้หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ หรือให้หรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ เป็นกรรมการ

สมาคมที่ถูกเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิกและหยุดดำเนินการทันที

**ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)**

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ)

มาตรา ๕๖ ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตาม
 มาตรา ๕๓ เกินกว่าสองแห่งมิได้ สำหรับตำแหน่งนายกสมาคมหรือเลขาธิการสมาคม หรือ
 ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่านายกสมาคมหรือเลขาธิการสมาคม ให้ดำรง
 ตำแหน่งได้ไม่เกินหนึ่งแห่ง

มาตรา ๕๔ กรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๓ ไม่ว่าข้อบังคับ
 จะกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามประการอื่นไว้หรือไม่ก็ตามต้องมีคุณสมบัติและไม่มี
 ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับการดำเนินกิจการเกี่ยวกับกีฬาหรือ
 การส่งเสริมกีฬาภายในขอบวัตถุประสงค์ของสมาคมนั้น
- (๒) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
 สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๗* กรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๓ ให้มีวาระอยู่
 ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมเกินสองวาระติดต่อกันจะกระทำได้อีก
 ต่อเมื่อกรรมการผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมต่อไปด้วยคะแนนเสียง
 ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสมาคม แต่ทั้งนี้กรรมการผู้นั้นจะดำรงตำแหน่ง
 กรรมการของสมาคมติดต่อกันเกินสี่วาระมิได้

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับสำหรับกรณีที่กรรมการของสมาคมดำรงตำแหน่ง
 ในสมาคมหรือองค์กรกีฬาระหว่างประเทศที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ตราบท่าที่ยัง
 ดำรงตำแหน่งในสมาคมหรือองค์กรกีฬาระหว่างประเทศดังกล่าว

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย
 พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

* มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๕๙ ห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือ มีอักษรหรือเครื่องหมายใด แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับ กีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท.</p> <p>ห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาโดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาหรือ จัดการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท.</p> <p>การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา ๖๑ ผู้ใดโฆษณา ชีชวน หรือจัดการให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเข้าเป็น สมาชิก หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการดำรงอยู่ของสมาคมใดซึ่งยัง มิได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามมาตรา ๕๓ หรือซึ่ง กกท. ได้เพิกถอนการอนุญาตที่ไว้ตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ประจวบ สุนทราภรณ์ รองนายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติการ กีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๘
เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗

(๒) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๑

(๓) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๑๘

(๔) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๑๙

(๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๒๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“รองผู้ว่าการ” หมายความว่า รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย และ
หมายความว่ารวมถึงผู้ว่าการและรองผู้ว่าการด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง ทู และทุนสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า “การกีฬาแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อ
ว่า “กกท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “SPORTS AUTHORITY OF THAILAND”
เรียกโดยย่อว่า “SAT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กกท.”

รูปลักษณะตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้ กกท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร หรือ
จังหวัดใกล้เคียง และจะจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอก
ราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาภายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจาก
คณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ กกท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการกีฬา
- (๒) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการกีฬา
- (๓) ศึกษา วิเคราะห์และจัดทำโครงการ แผนงานและสถิติเกี่ยวกับการส่งเสริม
การกีฬา รวมทั้งประเมินผล
- (๔) จัด ช่วยเหลือ แนะนำและร่วมมือในการจัดและดำเนินการการกีฬา
- (๕) สำรอง จัดสร้างและบูรณะสถานที่สำหรับการกีฬา
- (๖) ติดต่อร่วมมือกับองค์การหรือสมาคมกีฬาทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (๗) สอดส่องและควบคุมการดำเนินกิจการการกีฬา
- (๘) ประกอบกิจการอื่น ๆ อันเกี่ยวแก่หรือเพื่อประโยชน์ของการกีฬา

มาตรา ๙ ให้ กกท. มีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์
ตามมาตรา ๘ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจํานา รับจํานอง ทำการ แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๒) กู้หรือยืมเงิน ภายในและภายนอกราชอาณาจักร

(๓) ให้กู้หรือให้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ แก่กิจการของ กทท.

มาตรา ๑๐ ทุนของ กทท. ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาตามมาตรา ๖๖ เมื่อได้หักหนี้สินออกแล้ว

(๒) เงินที่ได้จากงบประมาณแผ่นดินให้เป็นทุนหรือเพื่อดำเนินงาน

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๔) เงินรายได้ตามมาตรา ๓๗

มาตรา ๑๑ กทท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) รายได้จากทรัพย์สินของ กทท.

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๓) รายได้จากการจัดการแข่งขันกีฬา

(๔) รายได้อื่น

มาตรา ๑๒ เงินสำรองของ กทท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อ ขาด เงินสำรองเพื่อการไถ่ถอนหนี้สินและเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมดานำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ทรัพย์สินของ กทท. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

หมวด ๒

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา* เป็นประธาน กรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหมหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน ปลัดกระทรวง ศึกษาธิการหรือผู้แทน ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ* ผู้อำนวยการสำนัก งบประมาณหรือผู้แทน ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้แทน

คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และบุคคลอื่นอีกไม่เกินสิบคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๕ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจด้วย

มาตรา ๑๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กทท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กทท. แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กทท. อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙
- (๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

- (๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของ กทท. และออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานต่าง ๆ ของ กทท.
- (๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ และการมอบให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนผู้ว่าการ
- (๕) ออกข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ของพนักงานและลูกจ้าง
- (๖) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง การถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงานและลูกจ้าง
- (๗) ออกระเบียบว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง
- (๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
- (๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าทำงานล่วงเวลา เบี้ยประชุม และการจ่ายเงินอื่น ๆ
- (๑๐) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง

มาตรา ๒๐ ในข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา ๑๙ ถ้ามีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ว่าการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้ประกาศข้อความเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการและรองผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการต้อง

- (๑) ไม่มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กทท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม
- (๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๒๓ ผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการให้ออก
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒

มติของคณะกรรมการให้ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในตำแหน่งนอกจากผู้ว่าการ และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๔ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กทท. ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ กทท. และตามนโยบาย ข้อบังคับ และระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดกับมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กทท.

มาตรา ๒๕ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับหรือระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) กำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูกจ้าง และออกระเบียบการปฏิบัติงานของ กทท. โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้รองผู้ว่าการมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่งรองจากผู้ว่าการ และมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินกิจการของ กทท. ตามที่ผู้ว่าการมอบหมาย

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้แต่งตั้งผู้ว่าการ ให้รองผู้ว่าการรักษาการแทนผู้ว่าการ ถ้าไม่มีรองผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้ว่าการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของรองผู้ว่าการหรือรักษาการแทนผู้ว่าการตามวรรคหนึ่ง ให้รองผู้ว่าการหรือผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ว่าการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ

มาตรา ๒๘ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กทท. และเพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา ๒๐ ย่อมไม่ผูกพัน กทท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๒๙ ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓

คณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐ ในแต่ละจังหวัด ให้มีคณะกรรมการกีฬาจังหวัดเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือกิจการของ กกท.

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการกีฬาจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา* ผู้แทน กกท. และบุคคลอื่นซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคนเป็นกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดได้

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการกีฬาจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมกีฬาในจังหวัด
- (๒) เสนอแนะโครงการส่งเสริมการกีฬาในจังหวัดต่อ กกท.
- (๓) ร่วมมือกับ กกท. ในการดำเนินการจัดแข่งขันกีฬา
- (๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่ กกท. มอบหมาย
- (๕) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งผู้ว่าราชการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการกีฬาจังหวัดโดยอนุโลม

หมวด ๔

การร้องทุกข์ และการสงเคราะห์

มาตรา ๓๔ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๕ ให้ กกท. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัวในกรณีที่พ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การออกเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ การจ่ายเงินสงเคราะห์ และการจัดการกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา ๓๖ กกท. ต้องทำงบประมาณประจำปี โดยให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๗ รายได้ที่ กกท. ได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของ กกท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และเมื่อได้หักรายจ่ายสำหรับการดำเนินงานค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรองตามมาตรา ๑๒ และเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามมาตรา ๓๕ แล้ว เหลือเท่าใดให้สะสมไว้เป็นเงินสำหรับใช้จ่ายต่อไป

มาตรา ๓๘ กกท. ต้องเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทยหรือธนาคารอื่นตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๓๙ กกท. ต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีผู้สอบบัญชีภายใน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการทำการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำทุกเดือน

มาตรา ๔๐ กกท. ต้องจัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๔๑ ทุกปีให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กกท.

มาตรา ๔๒ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชี และเอกสารหลักฐานของ กกท. เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างของ กกท.

มาตรา ๔๓ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อคณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของ กทท. ในปีที่ผ่านมา พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการโครงการและแผนงานที่จะจัดทำในปีถัดไป

ให้ กทท. โฆษณารายงานประจำปีที่ผ่านมา โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว รวมทั้งรายงานสรุปผลงานในปีที่ผ่านมา ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของ กทท.

หมวด ๖

การกำกับและควบคุม

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา* มีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กทท. เพื่อการนี้จะสั่งให้ กทท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำของ กทท. ที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการได้

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ กทท. ต้องเสนอเรื่องใดๆ ไปยังคณะรัฐมนตรีให้ กทท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา* เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๗ กทท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

- (๑) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินคราวละห้าล้านบาท
- (๒) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาท
- (๓) จำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญ

หมวด ๗

การส่งเสริมการกีฬา

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการกีฬา คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่คณะกรรมการกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬา หรือนิติบุคคลอื่นเพื่อใช้ในการส่งเสริมกิจการการกีฬาของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬา หรือนิติบุคคลนั้นได้ ในการนี้ คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขในการให้ไว้ด้วยก็ได้

กรณีเห็นเป็นการสมควร คณะกรรมการอาจจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของนักกีฬา บุคคลในวงการกีฬาก็ได้ หลักเกณฑ์การพิจารณา การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๙ สมาคมกีฬาใดประสงค์จะรับทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือตามมาตรา ๔๘ ให้ยื่นคำขอต่อ กกท. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด พร้อมด้วยโครงการการกีฬาที่ขอรับการช่วยเหลือ

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่สมาคมกีฬาใดแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขให้สมาคมกีฬานั้นต้องปฏิบัติตามด้วยก็ได้

มาตรา ๕๑ นอกจากการให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่สมาคมกีฬาแล้ว คณะกรรมการอาจให้สมาคมกีฬาได้รับสิทธิหรือประโยชน์เกี่ยวกับการส่งเสริมการกีฬาอย่างใดด้วยก็ได้

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่สมาคมกีฬาที่ได้รับทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือ หรือได้รับสิทธิหรือประโยชน์ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนการช่วยเหลือ รวมทั้งสิทธิหรือประโยชน์ที่ได้ให้แก่สมาคมกีฬานั้นทั้งหมด หรือบางส่วนก็ได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่สมาคมกีฬาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้น มิได้เป็นการกระทำโดยจงใจ คณะกรรมการจะเตือนเป็นหนังสือให้สมาคมกีฬานั้นแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเสียภายในเวลาที่กำหนดให้ก็ได้ และเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว สมาคมกีฬานั้นมิได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องก็ให้คณะกรรมการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๘

การควบคุมการกีฬา

มาตรา ๕๓ สมาคมใดซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ต้องได้รับอนุญาตจาก กกท. จึงจะดำเนินการจัดตั้งตามกฎหมายได้

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๔ สมาคมที่ได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามมาตรา ๕๓ ต้องอยู่ในความควบคุมของ กกท. และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กกท. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๕ ให้ กกท. มีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ให้ไว้แก่สมาคม ตามมาตรา ๕๓ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อสมาคมนั้นปฏิบัติตามอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๙

(๒) เมื่อสมาคมนั้นไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กทท. กำหนดตามมาตรา ๕๕ หรือ การกระทำของสมาคมผิดต่อกฎหมาย

(๓) เมื่อสมาคมนั้นให้หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการใน หน้าที่ของกรรมการ หรือให้หรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการตาม มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ เป็นกรรมการ

สมาคมที่ถูกเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิกและหยุดดำเนินการ ทันที

มาตรา ๕๖ ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตาม มาตรา ๕๓ เกินกว่าสองแห่งมิได้ สำหรับตำแหน่งนายกสมาคมหรือเลขาธิการสมาคม หรือ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่านายกสมาคมหรือเลขาธิการสมาคม ให้ดำรง ตำแหน่งได้ไม่เกินหนึ่งแห่ง

มาตรา ๕๗^๖ กรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๓ ให้มีวาระอยู่ ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมเกินสองวาระติดต่อกันจะกระทำได้อีก ต่อเมื่อกรรมการผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมต่อไปด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสมาคม แต่ทั้งนี้กรรมการผู้นั้นจะดำรงตำแหน่ง กรรมการของสมาคมติดต่อกันเกินสี่วาระมิได้

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับสำหรับกรณีที่กรรมการของสมาคมดำรงตำแหน่ง ในสมาคมหรือองค์กรกีฬาระหว่างประเทศที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ตราบเท่าที่ยัง ดำรงตำแหน่งในสมาคมหรือองค์กรกีฬาระหว่างประเทศดังกล่าว

มาตรา ๕๘ กรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕๓ ไม่ว่าข้อบังคับ จะกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามประการอื่นไว้อีกหรือไม่ก็ตามต้องมีคุณสมบัติและไม่มี ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับการดำเนินกิจการเกี่ยวกับกีฬาหรือ การส่งเสริมกีฬาภายในขอบวัตถุประสงค์ของสมาคมนั้น

(๒) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

^๖ มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

มาตรา ๕๙ ห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือ มีอักษรหรือเครื่องหมายใด แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับ กีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท.

ห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาโดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาหรือ จัดการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท.

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ กกท. มีคำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๕๙ คณะบุคคลหรือ บุคคลดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ กกท. มีคำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดโฆษณา ชี้อวน หรือจัดการให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเข้าเป็น สมาชิก หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการดำรงอยู่ของสมาคมใดซึ่งยัง มิได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามมาตรา ๕๓ หรือซึ่ง กกท. ได้เพิกถอนการอนุญาตที่ให้ไว้ตาม มาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือ ปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็น นิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำ ความผิดของนิติบุคคลนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๔ สมาคมใดซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริม การกีฬาโดยตรง ที่ตั้งและดำรงอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ ขอรับอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา ๕๓ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๕ คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใด แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา ในนามของชาติหรือประเทศไทยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ขอรับอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา ๕๙ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ตลอดจนงบประมาณของ องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่ง ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปเป็น ของ กกท.

มาตรา ๖๗ ให้ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และบรรดาพนักงานหรือลูกจ้าง ขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่ง ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นผู้ว่า การ รองผู้ว่าการ และพนักงานหรือลูกจ้างของ กกท. แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมกับให้ถือว่าเวลาการทำงานของคุณคคลดังกล่าว ในองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นเวลาทำงานใน กกท. นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ

มาตรา ๖๘ ให้คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ตามพระ ราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ใน วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอย่างช้าต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๙ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่ง ประเทศไทย ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงใช้บังคับ ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประจวบ สุนทรากร
รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อจัดตั้งการกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้นแทนองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย และให้การกีฬาแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการกีฬาและควบคุมการดำเนินกิจการกีฬาได้กว้างขวางและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย และตราพระราชบัญญัติขึ้นใช้บังคับแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พรพิมล/แก้ไข

๑๑ ก.ย ๒๕๕๕

A+B (C)

พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕^๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๕ บัญญัติให้กรรมการสมาคมกีฬามีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน ทำให้ผู้มีความรู้ความชำนาญในด้านกรกีฬาไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้ต่อเนื่องติดต่อกันได้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาในอันที่จะให้เกิดประโยชน์แก่สมาคมกีฬา สมควรแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมกีฬาเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พรพิมล/แก้ไข

๑๑ ก.ย ๒๕๕๕

A+B (C)

รฐาปนี จัดทำ

๓ มี.ค. ๕๖

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๕^๔

มาตรา ๗ ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้แก้ไขคำว่า “นายกรัฐมนตรี” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา” คำว่า “อธิบดีกรมพลศึกษาหรือผู้แทน” เป็น “ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการหรือผู้แทน” และคำว่า “ผู้แทนกรมพลศึกษา” เป็น “ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

^๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๑๔๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๕

^๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖ /๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับภารกิจโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

สุนันทา/นวพร/พัลลภ จัดทำ

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ปฐมพร/วาทีณี/ปรับปรุง

๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙

๘.

ร่างพระราชบัญญัติ
เรื่องอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สำเนา)

เลขรับ ๑๗/๒๕๕๙ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยกระผมและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวม ๒๖ คน ประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ และตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ผู้เสนอ
(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม ผู้เสนอ
(นายวิษณุ เครืองาม)

(ลงชื่อ) สุรชัย ภูประเสริฐ ผู้เสนอ
(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

(ลงชื่อ) สุจิต บุญบงการ ผู้เสนอ
(นายสุจิต บุญบงการ)

(ลงชื่อ) พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ผู้เสนอ
(พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม)

(ลงชื่อ) สมเกียรติ อ่อนวิมล ผู้เสนอ
(นายสมเกียรติ อ่อนวิมล)

(ลงชื่อ) ศักดิ์ชัย ธนบุญชัย ผู้เสนอ
(นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย)

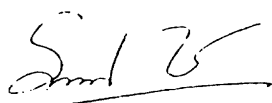
(ลงชื่อ) สุพัทธ์ พุ่มกา ผู้เสนอ
(นายสุพัทธ์ พุ่มกา)

(โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) ทวี สุรฤทธิกุล ผู้เสนอ
(นายทวี สุรฤทธิกุล)	(ลงชื่อ) เสถียร เศรษฐสิทธิ์ ผู้เสนอ
(นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์)
(ลงชื่อ) บดินทร์ อัคราณิชย์ ผู้เสนอ
(นายบดินทร์ อัคราณิชย์)	(ลงชื่อ) วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ผู้เสนอ
(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์)
(ลงชื่อ) พลเอก ปรีชา โรจนเสน ผู้เสนอ
(พลเอก ปรีชา โรจนเสน)	(ลงชื่อ) อำพล จินดาวัฒน์ ผู้เสนอ
(นายอำพล จินดาวัฒน์)
(ลงชื่อ) บุญสม ศิริบำรุงสุข ผู้เสนอ
(นายบุญสม ศิริบำรุงสุข)	(ลงชื่อ) เตือนใจ ดีเทศน์ ผู้เสนอ
(นางเตือนใจ ดีเทศน์)
(ลงชื่อ) ภัทร คำพิทักษ์ ผู้เสนอ
(นายภัทร คำพิทักษ์)	(ลงชื่อ) ไพศาล พีชมงคล ผู้เสนอ
(นายไพศาล พีชมงคล)
(ลงชื่อ) พลเรือเอก นพพร อาชวาคม ผู้เสนอ
(พลเรือเอก นพพร อาชวาคม)	(ลงชื่อ) พลเรือโท พระจุนด์ ตามประทีป ผู้เสนอ
(พลเรือโท พระจุนด์ ตามประทีป)
(ลงชื่อ) ชัยอนันต์ สมุทวณิช ผู้เสนอ
(นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)	(ลงชื่อ) พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ ผู้เสนอ
(พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์)
(ลงชื่อ) คำคุณ สิทธิสมาน ผู้เสนอ
(นายคำคุณ สิทธิสมาน)	(ลงชื่อ) ชลิต แก้วจินดา ผู้เสนอ
(นายชลิต แก้วจินดา)
(ลงชื่อ) วุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์ ผู้เสนอ
(นายวุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์)	(ลงชื่อ) พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์ ผู้เสนอ
(พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์)

สำเนาถูกต้อง

(นายรพีพงศ์ ภูษฎาภิรมย์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติ

สำนักการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๕๗๙ เพื่อปรับปรุงทัศน
ทางวินัยที่จะลงแก่ผู้ต้องขัง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐)

เหตุผล

โดยที่ประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข ห้ามมิให้กระทำการทรมาน ทารุณกรรม หรือลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม
แต่ทัศนทางวินัยบางประการที่จะลงแก่ผู้ต้องขังตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร
พุทธศักราช ๒๕๗๙ มีลักษณะเป็นการกระทำการทรมาน ทารุณกรรม หรือลงโทษด้วยวิธีการโหดร้าย
หรือไร้มนุษยธรรม สมควรแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เรือนจำทหาร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร
พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ทัณฑ์ทางวินัยที่จะลงแก่ผู้ต้องขังนั้น มีดังนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) งดหรือลดสิทธิต่าง ๆ โดยมีกำหนดเวลา
- (๓) ชังเดี่ยวไม่เกินสามเดือน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่..) พ.ศ.

(ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ)
 <p>พระราชบัญญัติ เรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๙</p> <p>ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘)</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ เรือนจำทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

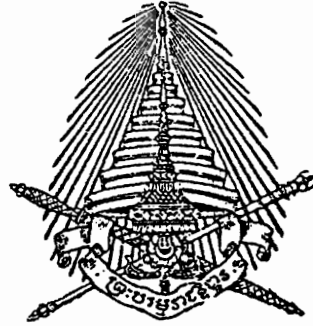
๑๕๗

<p>พระราชบัญญัติเรือจำหน่าย พุทธศักราช ๒๔๗๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเรือจำหน่าย (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>อาทิพย์ ทิพอภา เจ้าพระยายมราช พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นปีที่ ๓ ในรัชชกาลปัจจุบัน</p> <p>โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเรือจำหน่าย จำหน่ายเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย</p> <p>จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ เรือจำหน่าย พุทธศักราช ๒๔๗๔”</p> <p>มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นต้นไป</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเรือจำหน่าย พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๔ ประกอบกับมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเรือจำหน่าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ เบกษาเป็นต้นไป</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา ๑๐ ทบทวนวินัยที่จะลงแก่ผู้ต้องขังนั้น มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) งดหรือลดสิทธิต่าง ๆ โดยมีกำหนดเวลา (๓) ขังเดี่ยวไม่เกินสามเดือน (๔) ขังห้องมีลไม่มีเครื่องหลับนอนไม่เกินสี่สัปดาห์ <p>แปดชั่วโมงในสัปดาห์หนึ่งโดยความเห็นชอบของแพทย์ฝ่ายทหาร</p> <ol style="list-style-type: none"> (๕) เชี่ยนครวหนึ่งไม่เกินสี่สัปดาห์ ในความควบคุมของแพทย์ฝ่ายทหารแต่ห้ามเชี่ยนครวต่อไป เว้นแต่จะล่วงพ้นเวลาสามสัปดาห์จากวันเชี่ยนครวที่แล้ว ถ้าผู้ต้องขังเป็นหญิงห้ามเชี่ยน (๖) ไขหรือเพิ่มเครื่องพันธนาการ <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พ.อ. พหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="text-align: center;">“มาตรา ๑๐ ทบทวนวินัยที่จะลงแก่ผู้ต้องขังนั้น มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ภาคทัณฑ์ (๒) งดหรือลดสิทธิต่าง ๆ โดยมีกำหนดเวลา (๓) ขังเดี่ยวไม่เกินสามเดือน” <p style="text-align: center;">ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๔๕๗

พระราชบัญญัติ

เรื่องอาหาร พุทธศักราช ๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕)

อาทิตย์ ทิพอภา

เจ้าพระยามวาท

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเรื่องจำ
หน่ายทหารเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัย

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๔๕๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้
ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับ
เรือนจำทหารเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “เรือนจำ” หมายความว่า ที่ซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ที่
ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นเรือนจำของทหาร

(๒) “ผู้ต้องขัง” หมายความว่า รวมตลอดถึง นักโทษ
คนต้องขัง และคนฝาก

(๓) “นักโทษ” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกจำคุก
ภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด

(๔) “คนต้องขัง” หมายความว่า บุคคลที่ถูกขัง
ไว้ตามหมายขัง

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๔๕๕

(ค) “คนฝาก” หมายความว่า บุคคลที่ถูกฝากให้ควบคุมไว้ในเรือนจำของทหาร

(๓) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอำนาจและหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาเรือนจำ และเจ้าพนักงานเรือนจำตลอดจนเงื่อนไขที่จะปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่นั้น

มาตรา ๖ เจ้าพนักงานเรือนจำจะรับบุคคลใดไว้เป็นผู้ต้องขังในเรือนจำได้ก็ต่อเมื่อได้รับหมายของศาลทหาร หรือหมายขังของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ หรือเอกสารอันเป็นคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

มาตรา ๗ การย้ายผู้ต้องขังจากเรือนจำของทหารไปเรือนจำของฝ่ายพลเรือน หรือย้ายผู้ต้องขังจากเรือนจำของฝ่ายพลเรือนมาเรือนจำของฝ่ายทหารนั้น ให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างรัฐมนตรีในพระราชบัญญัตินี้ กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งบังคับบัญชาการราชทัณฑ์

ผู้ต้องขังที่ถูกย้ายดังกล่าวแล้ว ให้มีฐานะอย่างเดียวกับผู้ต้องขังในเรือนจำที่เข้าไปอยู่ใหม่

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๐๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕

มาตรา ๘ ผู้ต้องขังต้องอยู่ในบังคับกฎหมายเช่นเดียวกับทหารประจำการ

มาตรา ๙ เมื่อผู้ต้องขังคนใดกระทำความผิด ซึ่งมีลักษณะอย่างกับผู้บังคับบัญชาทหารจะลงทัณฑ์ทางวินัยแก่ทหารผู้กระทำความผิดได้โดยไม่ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาลแล้ว ก็ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานเรือนจำส่งลงทัณฑ์ทางวินัยตามมาตรา ๑๐ ได้ภายในเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

นอกจากนั้น ความผิดฐานประทุษร้ายแก่ทรัพย์ของเรือนจำอันเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ดี ฐานพยายามจะหลบหนีก็ดี ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในวรรคก่อน

มาตรา ๑๐ ทัณฑ์ทางวินัยที่จะลงแก่ผู้ต้องขังนั้น มีดังนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) งดหรือลดสิทธิต่าง ๆ โดยมีกำหนดเวลา
- (๓) ขังเดี่ยวไม่เกินสามเดือน
- (๔) ขังห้องมีคไม่มีเครื่องหลับนอนไม่เกินสี่สัปดาห์
- (๕) เขียนกราวหนึ่งไม่เกินสี่สัปดาห์ ในความควบคุมของแพทย์ฝ่ายทหารแต่ห้ามเขียนกราวต่อไป เว้นแต่จะ

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๐๑

ล่วงพ้นเวลาสามสิบวันจากวันเขียนคราวที่แล้ว ถ้าผู้ต้องขัง
เป็นหญิงห้ามเขียน

(๖) ใช้หรือเพิ่มเครื่องพันธนาการ

มาตรา ๑๑ ห้ามใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่

(๑) เป็นบุคคลที่น่าจะทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกาย
ของตนเองหรือผู้อื่น

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตต์ฝั่นเพื่อนไม่
สมประกอบอันอาจเป็นกษัตริย์ต่อตนเองหรือผู้อื่น

(๓) เป็นบุคคลที่น่าจะพยายามหลบหนีการควบคุม

(๔) เมื่อถูกคุมตัวไปนอกเรือนจำ เจ้าพนักงาน
ผู้หน้าที่ควบคุมเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องใช้เครื่องพันธนาการ

(๕) เมื่อเป็นการสมควรจะต้องใช้เครื่องพันธนาการ
เนื่องแต่สภาพของเรือนจำ สภาพของเหตุการณ์ หรือ
สภาพการณ์ของท้องถิ่น

มาตรา ๑๒ ผู้บังคับบัญชาเรือนจำ หรือเจ้าพนักงาน
เรือนจำอาจใช้หรือสั่งให้ ใช้อาวุธแก่ผู้ต้องขังได้ภายในบังคับ
ดังนี้

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๐๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๗๕

(ก) ใช้อาวุธอื่นนอกจากอาวุธปืน ในกรณี

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขังกำลังหลบหนี หรือพยายามจะหลบหนี และไม่มีทางจะบึ่งกัน อย่างอื่นนอกจาก ใช้อาวุธ

(๒) เมื่อผู้ต้องขัง ก่อการวุ่นวาย หรือพยายาม ไขก้างเปิด หรือทำลายส่วนหนึ่งส่วนใดของเรือนจำ

(๓) เมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขัง จะทำร้าย เจ้าพนักงาน หรือผู้อื่น

(ข) ใช้อาวุธปืน ในกรณี

(๑) ผู้ต้องขังไม่ยอมวางอาวุธ เมื่อเจ้าพนักงาน สั่งให้วาง

(๒) ผู้ต้องขังที่กำลังหลบหนีไม่ยอมหยุด ในเมื่อ เจ้าพนักงานสั่งให้หยุดและไม่มีทางอื่นที่จะจับกุมได้

(๓) ผู้ต้องขังตั้งแต่สามคนขึ้นไป ก่อการวุ่นวาย หรือพยายามไขก้างเปิด หรือทำลายส่วนหนึ่งส่วนใดของ เรือนจำ หรือทำร้ายเจ้าพนักงาน หรือผู้อื่น และไม่ ยอมหยุดในเมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้หยุด

อนึ่ง ในการจับกุมผู้หลบหนีภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับ ตั้งแต่เวลาที่หนีไป เจ้าพนักงานเรือนจำอาจใช้อำนาจตาม มาตรฐานนี้ได้โดยอนุโลม

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๑๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๐๓

มาตรา ๑๓ ถ้าผู้ต้องขังได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือถึงตายในขณะช่วยเหลือเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ที่ดี ในขณะที่ทำการตามหน้าที่ของตนอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยหรือชีวิตของผู้ต้องขังที่ดี ถ้าเป็นนักโทษ ก็ให้ได้รับสิทธิหรือประโยชน์ตามมาตรา ๑๔ โดยควรแก่พฤติการณ์ หรือถ้าเป็นผู้ต้องขังอื่น รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขให้รางวัลเป็นจำนวนตามสมควรก็ได้

ถ้าประโยชน์นั้นเป็นรางวัล เมื่อผู้ต้องขังตาย ให้จ่ายแก่ผู้รับมรดก

มาตรา ๑๔ นักโทษคนใดมีความประพฤติดี มีความอดสาหัส ความก้าวหน้าในการศึกษาและการงานเกิดผลดี หรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ อาจได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ได้รับความสะดวกเป็นพิเศษในเรื่องจำคุกตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดไว้

(๒) เลื่อนชั้น

(๓) ตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ

(๔) ลาไม่เกิน ๔ วันในคราวหนึ่ง โดยไม่รวมเวลาที่ต้องใช้ในการเดินทางเข้าด้วย เมื่อมีความจำเป็นอย่าง

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๐๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕

ประจักษ์เกี่ยวกับกิจธุระสำคัญ หรือกิจการในครอบครัว แต่ห้ามมิให้ออกไปนอกราชอาณาจักรสยาม และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดระยะเวลาที่อนุญาตให้ลา มีให้หักออกจากการคำนวณกำหนดโทษ

(๕) พักการลงโทษภายในเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด แต่การพักลงโทษนี้ จะพึงกระทำได้ต่อเมื่อนักโทษได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของกำหนดโทษที่ต้องรับ ถ้าเป็นกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ต้องได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

ทั้งนี้ให้วางเงื่อนไขที่นักโทษผู้ได้รับการพักลงโทษจะต้องปฏิบัติ ให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี เว้นแต่กำหนดโทษที่ต้องรับต่อไปเหลือน้อยกว่าหนึ่งปี ก็ให้กำหนดเงื่อนไขเท่าระยะเวลาที่เหลือนั้น

นักโทษที่ได้รับอนุญาตให้ลา หรือพักการลงโทษนั้น ไม่พ้นจากฐานะเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ นักโทษที่ได้รับอนุญาตให้ลาก็ดี หรือได้รับการพักลงโทษก็ดี ถ้าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีกำหนด นักโทษผู้นั้นอาจถูกจับโดยไม่ต้องมีหมายนำเข้าจำคุกต่อไปตามกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่ กับอาจถูกลงทัณฑ์ทางวินัยอีกโสดหนึ่งด้วย

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๐๕

ถ้าระหว่างการพักลงโทษ นักโทษผู้นั้นต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษเพราะกระทำความผิดขึ้นอีก ซึ่งมีโทษความผิดฐานลหุโทษหรือประมาท ให้เพิกถอนการพักลงโทษเสีย และให้จับตัวนักโทษผู้นั้นโดยไม่ต้องมีหมายนำเข้าจำคุกต่อไป ตามกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่ กับอาจลงทัณฑ์ทางวินัยอีก โสดหนึ่งด้วยก็ได้

มาตรา ๑๖ ในกรณีเหตุฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ต้องขัง ถ้าเจ้าพนักงานเรือนจำไม่สามารถจะย้ายผู้ต้องขังไปควบคุมไว้ ณ ที่อื่นได้ทันเวลาที่ จะปล่อยผู้ต้องขังไปชั่วคราวก็ได้ แต่ผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยไปนั้น ต้องกลับเรือนจำหรือไปรายงานตนยังที่ตั้งหน่วยทหาร หรือที่ว่าการอำเภอ ภายใน กำหนดยี่สิบสี่ ชั่วโมง นับตั้งแต่วันที่ ปล่อยไป และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่นั้น ๆ ถ้าผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยไปละเลยไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวนี้ ให้ถือว่า มีความผิดฐานหลบหนีการควบคุม

มาตรา ๑๗ เมื่อแพทย์ฝ่ายทหารได้ยื่นรายงานแสดง ความเห็นว่าผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บ และถ้าคงรักษาพยาบาล อยู่ในเรือนจำจะไม่ทุเลาดีขึ้น รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้ต้องขัง

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๐๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๑๕

คนนั้นไปรักษาตัวในสถานท่อื่นใดนอกเรือนจำโดยมีเงื่อนไข
อย่างใดแล้วแต่จะเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีดังกล่าวมาในวรรคก่อน มิให้ถือว่าผู้ต้องขังนั้น
พ้นจากฐานะคุมขังในเรือนจำ และถ้าผู้ต้องขังไปเสียจาก
สถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตให้ไปรักษาตัว ให้ถือว่ามีความผิด
ฐานหลบหนีการควบคุม

มาตรา ๑๔ ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยการร้อง
ทุกข์ตามพระราชบัญญัติวินัยทหาร และการอภัยโทษ เปลี่ยน
โทษหนักเป็นเบา หรือลดโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ต้อง
ขังยังมีสิทธิที่จะยื่นเรื่องราวใด ๆ ต่อเจ้าพนักงานเรือนจำ ผู้
บังคับบัญชาเรือนจำรัฐมนตรี หรือทูลเกล้า ฯ ถวายฎีกา
ต่อพระมหากษัตริย์ ได้ตาม หลักเกณฑ์หรือวิธีการที่รัฐมนตรี
กำหนด

มาตรา ๑๕ ทรัพย์สินซึ่งผู้ต้องขังนำเข้ามาหรือเก็บรักษา
ไว้ในเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาตเพื่อกาานั้นโดยชอบ จาก
เจ้าพนักงานเรือนจำ ถ้าเป็นสิ่งที่ต้องห้ามตามเงื่อนไขที่
รัฐมนตรีกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาเรือนจำริบเป็นของแผ่นดิน
ถ้าเป็นสิ่งมีสภาพเป็นของสดเสียได้ หรือเป็นของอันตราย
หรือโสโครก ให้ผู้บังคับบัญชาเรือนจำสั่งทำลายได้

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๐๗

สิ่งของอันจะเก็บรักษาไว้ในเรือนจำไม่ได้เนื่องจากขนาด
น้ำหนัก หรือสภาพ และผู้ต้องขังไม่สามารถจะฝากไว้แก่
ผู้อื่นได้ ผู้บังคับบัญชาเรือนจำอาจสั่งให้ทำลายหรือขายทอด
ตลาดเสียได้

เงินจำนวนสุทธิที่ขายทอดตลาดได้ให้เก็บไว้ให้แก่ผู้
ต้องขัง

มาตรา ๒๐ ทรัพย์สินของผู้ต้องขังที่ตกค้างอยู่ในเรือนจำ
ให้ผู้บังคับบัญชาเรือนจำสั่งริบเป็นของแผ่นดินได้ ในกรณี
ต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องขังหลบหนีพ้นกำหนดสามเดือน นับจาก
วันหลบหนี

(๒) ผู้ต้องขังถูกปล่อยตัวแล้วไม่รับทรัพย์สินหรือรางวัล
ของตนไปภายในกำหนดหนึ่งปี นับจากวันปล่อยตัว

มาตรา ๒๑ นักโทษที่ถูกปล่อยให้พ้นโทษไปนั้น มีสิทธิ
ได้รับใบสำคัญในการปล่อย

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๐๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕

* มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติในภาค ๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบาและลดโทษ มาใช้บังคับแก่กรณีผู้ต้องคำพิพากษาของศาลทหาร สิทธิและหน้าที่ใดที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้บัญชาการเรือนจำ และพัศดีนั้น ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นสิทธิและหน้าที่ของรัฐมนตรี ผู้บังคับบัญชาเรือนจำและเจ้าพนักงานเรือนจำของทหาร แล้วแต่กรณี”

(* มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐)

มาตรา ๒๓ ผู้ใดเข้าไปในเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาต กีดกัน หรือบังอาจจับจากหรือส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง นำเข้ามาหรือเอาออกไปจากเรือนจำซึ่งเงิน หรือสิ่งของต้องห้ามโดยทางใด ๆ อันฝ่าฝืนข้อบังคับของเรือนจำก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นผู้บังคับบัญชาเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานเรือนจำ ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ

เงินและสิ่งของต้องห้ามที่นำเข้ามาในเรือนจำโดยฝ่าฝืนมาตรานี้ ให้ริบเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

๙.

ร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สำเนา)

เลขรับ ๑๘/๒๕๕๙ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยกระผมและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวม ๒๖ คน ประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ และตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ผู้เสนอ
(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

(ลงชื่อ) สุจิต บุญบงการ ผู้เสนอ
(นายสุจิต บุญบงการ)

(ลงชื่อ) สุรชัย ภูประเสริฐ ผู้เสนอ
(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

(ลงชื่อ) สมเกียรติ อ่อนวิมล ผู้เสนอ
(นายสมเกียรติ อ่อนวิมล)

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม ผู้เสนอ
(นายวิษณุ เครืองาม)

(ลงชื่อ) สุพัทธ์ พุ่มกา ผู้เสนอ
(นายสุพัทธ์ พุ่มกา)

(ลงชื่อ) พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ผู้เสนอ
(พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม)

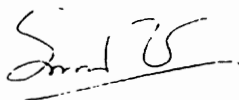
(ลงชื่อ) เสถียร เศรษฐสิทธิ์ ผู้เสนอ
(นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์)

(โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) คักดิ์ชัย ธนบุญชัย ผู้เสนอ
(นายคักดิ์ชัย ธนบุญชัย)	(ลงชื่อ) ทวี สุรฤทธิกุล ผู้เสนอ
(นายทวี สุรฤทธิกุล)
(ลงชื่อ) บดินทร์ อัสวานิชย์ ผู้เสนอ
(นายบดินทร์ อัสวานิชย์)	(ลงชื่อ) วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ผู้เสนอ
(นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์)
(ลงชื่อ) พลเอก ปรีชา โรจนเสน ผู้เสนอ
(พลเอก ปรีชา โรจนเสน)	(ลงชื่อ) พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ ผู้เสนอ
(พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์)
(ลงชื่อ) บุญสม ศิริบำรุงสุข ผู้เสนอ
(นายบุญสม ศิริบำรุงสุข)	(ลงชื่อ) พลเอก ประมพษ์ เกษรศุภร์ ผู้เสนอ
(พลเอก ประมพษ์ เกษรศุภร์)
(ลงชื่อ) ภัทระ คำพิทักษ์ ผู้เสนอ
(นายภัทระ คำพิทักษ์)	(ลงชื่อ) เตือนใจ ดีเทศน์ ผู้เสนอ
(นางเตือนใจ ดีเทศน์)
(ลงชื่อ) บัญญัติ ทัศนียะเวช ผู้เสนอ
(นางบัญญัติ ทัศนียะเวช)	(ลงชื่อ) วันชัย ศิริชนะ ผู้เสนอ
(นายวันชัย ศิริชนะ)
(ลงชื่อ) ชัยอนันต์ สมุทวณิช ผู้เสนอ
(นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)	(ลงชื่อ) อำพล จินดาวัฒน์ ผู้เสนอ
(นายอำพล จินดาวัฒน์)
(ลงชื่อ) คำנוณ สิทธิสมาน ผู้เสนอ
(นายคำנוณ สิทธิสมาน)	(ลงชื่อ) ไพศาล พิษมงคล ผู้เสนอ
(นายไพศาล พิษมงคล)
(ลงชื่อ) วุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์ ผู้เสนอ
(นายวุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์)	(ลงชื่อ) พลเรือโท พระจุนด์ ตามประทีป ผู้เสนอ
(พลเรือโท พระจุนด์ ตามประทีป)

สำเนาถูกต้อง

(นายรพีพงศ์ ภูชฎาภิรมย์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติ
สำนักงานประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑ เกี่ยวกับคุณสมบัติ
และลักษณะต้องห้ามของผู้ขออนุญาตผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

เหตุผล

โดยที่ประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข ห้ามมิให้เลือกปฏิบัติต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องอายุ แต่บทบัญญัติ
มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นบทบัญญัติที่ถือปฏิบัติต่อบุคคล
เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องอายุ สมควรแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๐ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง
กฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์
พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ผู้อนุญาตมีอำนาจออกใบอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือ
แพทย์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ (๑) ได้เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย

(๒) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่
กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วเกินสองปีก่อนวันขออนุญาต

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้
ความสามารถ

(๔) มีสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่ขายเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต การขายหรือการเก็บและการควบคุมหรือรักษาคุณภาพเครื่องมือแพทย์ ซึ่งมีลักษณะและจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) ไม่ใช่ชื่อในการประกอบพาณิชย์อย่างเดียว หรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์ของผู้รับอนุญาต ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบหนึ่งปี

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ไม่เคยถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วเกินสองปีก่อนวันขออนุญาต

ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ดำเนินการต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (๓) (๖) หรือ (๗)”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)
กับ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้เสนอ)
 <p>พระราชบัญญัติ เครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑</p> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ เครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๐ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมาย</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องมือ แพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑”</p> <p>มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๑๔ ผู้อนุญาตมีอำนาจออกใบอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือ ขายเครื่องมือแพทย์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๕ (๑) ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) เป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้มีทรัพย์สินหรือ ฐานะพอที่จะตั้งและดำเนินกิจการได้ (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (๓) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย 	<p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา นุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔ ผู้อนุญาตมีอำนาจออกใบอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือ แพทย์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๕ (๑) ได้เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕/ตอนที่ ๘๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

<p>พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอด้วยกฎหมายให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วเกินสองปีก่อนวันขออนุญาต</p> <p>(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถหรือบุคคลผู้เสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๖) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๗) มีสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่ขายเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต การขายหรือการเก็บและการควบคุมหรือรักษาคุณภาพเครื่องมือแพทย์ ซึ่งมีลักษณะและจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(๘) ไม่ใช่ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจอย่างเดียวหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับอนุญาต ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบหนึ่งปี</p> <p>(๙) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๐) ไม่เคยถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วเกินสองปีก่อนวันขออนุญาต</p>	<p>(๒) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วเกินสองปีก่อนวันขออนุญาต</p> <p>(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๔) มีสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่ขายเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต การขายหรือการเก็บและการควบคุมหรือรักษาคุณภาพเครื่องมือแพทย์ ซึ่งมีลักษณะและจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>(๕) ไม่ใช่ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจอย่างเดียว หรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับอนุญาต ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบหนึ่งปี</p> <p>(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๗) ไม่เคยถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วเกินสองปีก่อนวันขออนุญาต</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ดำเนินการต้องมีคุณสมบัติตาม (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๔) (๕) (๖) (๘) หรือ (๑๐)</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ป. ศิริสุวานนท์ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ดำเนินการต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (๓) (๖) หรือ (๗)”</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

พระราชบัญญัติ

เครื่องมือแพทย์

พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องมือ
แพทย์ พ.ศ. ๒๕๓๑”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องมือแพทย์” หมายความว่า

(๑) เครื่องใช้ ผลึกภัณฑ์ หรือวัตถุสำหรับใช้ในการ
ประกอบวิชาชีพเวชกรรม การประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการ
ผดุงครรภ์ การประกอบโรคศิลปะ หรือการบำบัดโรคสัตว์ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการนั้นๆ

(๒) เครื่องใช้ ผลึกภัณฑ์ หรือวัตถุสำหรับใช้ให้เกิด
ผลแก่สุขภาพ โครงสร้างหรือการกระทำหน้าที่ใด ๆ ของร่างกายมนุษย์
หรือสัตว์

(๓) ส่วนประกอบ ส่วนควบ อุปกรณ์ หรือชิ้นส่วน
ของเครื่องใช้ ผลึกภัณฑ์ หรือวัตถุตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) เครื่องใช้ ผลึกภัณฑ์ หรือวัตถุอื่นที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาว่าเป็นเครื่องมือแพทย์

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ประกอบ หรือประดิษฐ์
แบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุและให้หมายความรวมถึงแปรสภาพ ดัดแปลง
หรือการจำเชื้อเพื่อนำกลับมาใช้อีกด้วย

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก แลก
เปลี่ยน หรือโอนสิทธิหรือการครอบครองให้แก่บุคคลอื่น ทั้งนี้ เพื่อ
ประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้เพื่อขายด้วย

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ เครื่องหมาย หรือข้อความใด ๆ ซึ่งแสดงไว้ที่เครื่องมือแพทย์ ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุเครื่องมือแพทย์

“เอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใดที่ทำให้ปรากฏความหมายด้วยรูป รอยประดิษฐ์ เครื่องหมาย หรือข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับเครื่องมือแพทย์ ซึ่งสอดแทรกหรือรวมไว้กับภาชนะหรือหีบห่อบรรจุเครื่องมือแพทย์นั้น และให้หมายความรวมถึงคู่มือการใช้เครื่องมือแพทย์นั้นด้วย

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีบุคคลเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งมีบุคคลแต่งตั้งหรือมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องมือแพทย์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการเครื่องมือแพทย์

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการเครื่องมือแพทย์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อหรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการ และมีผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการอีก ไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินเก้าคน ในจำนวนนั้นจะต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหนึ่งคน

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์หนึ่งคน ผู้ประกอบโรค
ศัลยกรรมหนึ่งสาขาทันตกรรมหนึ่งคน และผู้ประกอบกรบำบัดโรคสัตว์
ชั้นหนึ่งอีกหนึ่งคน

ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลข
านุการ และให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งเลขาธิการ
คณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละ
สองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖
กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือบุคคลผู้เสมือน

ไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิด
ลหุโทษ

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการ ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็น กรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับ แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการ คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อรัฐมนตรีในด้าน นโยบายและมาตรการควบคุมเกี่ยวกับเครื่องมือแพทย์

(๒) ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อรัฐมนตรีในการ ออกประกาศตามมาตรา ๓๕

(๓) ให้ความเห็นชอบในเรื่องการพักใช้ใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาต

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

บัญญัติ

(๔) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราช

(๕) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาให้ ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

หมวด ๒

การขออนุญาตและการอนุญาต

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์ที่รัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ (๑) เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องมือแพทย์ที่รัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ (๑) เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ถือว่าผู้รับอนุญาตผลิตและนำเข้าตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง เป็นผู้รับอนุญาตขายเครื่องมือแพทย์ที่ตนผลิตหรือนำเข้าด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้อนุญาตมีอำนาจออกใบอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ (๑) ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) เป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะตั้งและดำเนินกิจการได้

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วเกินสองปีก่อนวันขออนุญาต

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถหรือบุคคลผู้เสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๗) มีสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่ขายเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต การขายหรือการเก็บและ

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

การควบคุมหรือรักษาคุณภาพเครื่องมือแพทย์ ซึ่งมีลักษณะและจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๘) ไม่ใช่ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจอย่างเดียวหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับอนุญาต ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบหนึ่งปี

(๙) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) ไม่เคยถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วเกินสองปีก่อนวันขออนุญาต

ในกรณีนี้บุคคลเป็นผู้ขออนุญาต ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ดำเนินการต้องมีคุณสมบัติตาม (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๔) (๕) (๖) (๘) หรือ (๑๐)

มาตรา ๑๕ เมื่อรัฐมนตรีประกาศกำหนดเครื่องมือแพทย์ตามมาตรา ๓๕ (๑) แล้วให้ผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์นั้นอยู่ในวันประกาศขึ้นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่อนุญาต ผู้นั้นจะประกอบกิจการต่อไปมิได้นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเป็นต้นไป และให้นำความในมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

มาตรา ๑๖ เมื่อมีประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ (๓) แล้ว ผู้ประกอบการผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์ต้องแจ้งรายการละเอียดต่อเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย

รายการละเอียดและการแจ้งรายการละเอียดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ บทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ไม่ใช่บังคับแก่

(๑) การผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์โดยกระทรวง ทบวง กรม ในหน้าที่บ่งกัน ชั้นสูตร บำบัดโรค หรือฟื้นฟูสมรรถภาพ และโดยสภากาชาดไทย

(๒) การผลิตเครื่องมือแพทย์ของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะ หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์สำหรับผู้ช่วยเหลือเฉพาะราย หรือการผลิตเครื่องมือแพทย์ของผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์สำหรับสัตว์เฉพาะราย

(๓) การผลิตหรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์เพื่อใช้เฉพาะตัวหรือเพื่อเป็นตัวอย่างหรือใช้ในการศึกษาวิจัย วิเคราะห์ หรือทดสอบคุณภาพและมาตรฐานในปริมาณเท่าที่จำเป็น

(๔) การผลิตหรือนำเข้าเครื่องมือแพทย์เพื่อเป็นตัวอย่างในการขออนุญาต

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(๕) การผลิตเครื่องมือแพทย์เพื่อเป็นตัวอย่างในการ
ส่งออก

แต่ทั้งนี้ ผู้ได้รับการยกเว้นตามวรรคหนึ่งต้องแจ้งรายการละเอียด
ของเครื่องมือแพทย์ต่อเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งออกและเมื่อมีความจำเป็น
ที่จะให้ผู้รับอนุญาตผลิตเครื่องมือแพทย์ตามมาตรา ๑๕ (๑) เพื่อส่งออก
ผู้อนุญาตจะอนุญาตเป็นการเฉพาะคราวให้ผู้รับอนุญาตผลิตเครื่องมือแพทย์
ดังกล่าวได้ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ
ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ เมื่อปรากฏผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์ของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ว่า เครื่องมือแพทย์ใดมีคุณภาพหรือมาตรฐานต่ำกว่าที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด ไม่ปลอดภัยในการใช้ ไม่ปลอดภัยต่อผู้ใช้ น่าจะเป็น
อันตรายต่อสุขภาพ หรือมีการเปลี่ยนแปลงมาตรฐาน ผู้อนุญาตโดย
คำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจ

(๑) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา
๑๒ หรือมาตรา ๑๓ แก้ไขหรือปรับปรุงเครื่องมือแพทย์ที่ผู้รับอนุญาตผลิต
นำเข้า หรือขาย ในกรณีที่เครื่องมือแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีประกาศ
กำหนดตามมาตรา ๑๕ (๑)

(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้แจ้งรายการละเอียด
ตามมาตรา ๑๖ แก้ไขหรือปรับปรุงเครื่องมือแพทย์ที่ผู้แจ้งรายการละเอียด
ผลิต นำเข้า หรือขาย ในกรณีที่เครื่องมือแพทย์ตามมาตรา ๑๕ (๓)

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ หรือผู้แจ้งรายการละเอียดตามมาตรา ๑๖ งดผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) ประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องมือแพทย์ให้ประชาชนทราบโดยให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ในกรณีที่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัด ให้ระบุชื่อผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า พร้อมทั้งชนิดและลักษณะของเครื่องมือแพทย์นั้น และถ้าเครื่องมือแพทย์ดังกล่าวมีชื่อทางการค้า เลขที่ และอักษรแสดงครั้งที่ผลิต ให้ระบุชื่อทางการค้า เลขที่ และอักษรแสดงครั้งที่ผลิตด้วย

(ข) ในกรณีไม่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัด แต่ปรากฏตัวผู้ขายให้ระบุชื่อผู้ขาย สถานที่ขาย พร้อมทั้งชนิดและลักษณะของเครื่องมือแพทย์นั้น

มาตรา ๒๐ โอนอนุญาตตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้คุ้มกัน ถึงลูกจ้างและตัวแทนของผู้รับอนุญาตด้วย

ให้ถือว่ากรกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนที่ได้รับการคุ้มกันตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าว เป็นการพนวิสัยที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปี^๑ที่ห้ามับแต่^๑บที่ออกใบอนุญาต

ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปี^๑ที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตพร้อมกับการยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอผ่อนผันพร้อมด้วยแสดงเหตุผลในการที่มิได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในกำหนดก็ได้ แต่การยื่นคำขอผ่อนผันนั้นไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดตามมาตรา ๖๓

การขอต่ออายุใบอนุญาตเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุจะกระทำมิได้

ในกรณีผู้อนุญาตมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้คืนค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตามส่วนโดยคำนวณเป็นรายเดือนนับแต่วันที่มิได้ยื่นคำสั่งไม่อนุญาตจนถึงวันสิ้นอายุของใบอนุญาตที่ขอต่ออายุนั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต และรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

ประกอบกิจการไปพลางก่อน ถ้ารัฐมนตรีมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ ให้นับแต่ วันที่มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ เศษของหนึ่งเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็น หนึ่งเดือน

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ ย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีการย้ายหรือเปลี่ยนแปลง เพราะมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนและเป็นการชั่วคราว แต่ต้องปฏิบัติตามหลัก เกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการตามมาตรา ๑๖ ย้ายสถานที่ ผลิต นำเข้า ขาย หรือเก็บรักษาเครื่องมือแพทย์ เว้นแต่จะได้แจ้งให้ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการ อาหารและยามอบหมายทราบ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ให้ผู้ รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็น ไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

หมวด ๓

การเลิกกิจการและการโอนกิจการ

มาตรา ๒๖ ผู้รับอนุญาตผู้ใดเลิกกิจการที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแจ้งการเลิกกิจการเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกกิจการ และให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุนับแต่วันเลิกกิจการตามที่แจ้งไว้วันนั้น

มาตรา ๒๗ ผู้รับอนุญาตซึ่งได้แจ้งการเลิกกิจการจะขายเครื่องมือแพทย์ของตนที่เหลืออยู่แก่บุคคลอื่นได้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันเลิกกิจการ เว้นแต่ผู้อนุญาตจะผ่อนผันขยายระยะเวลาดังกล่าวให้

มาตรา ๒๘ ถ้าผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ ตาย และทายาทของผู้ตายหรือบุคคลผู้ซึ่งมีคุณสมบัติอาจเป็นผู้รับอนุญาตได้ตามพระราชบัญญัตินี้แสดงความจำนงต่อผู้อนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย หรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขยายเวลาให้ตามความจำเป็น เพื่อขอดำเนินกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป ก็ให้ผู้แสดงความจำนงนั้นดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ถือว่าผู้แสดงความจำนงเป็นผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

หมวด ๔

หน้าที่ของผู้รับอนุญาตและผู้ประกอบการ

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาต ผลิต นำเข้า ขาย หรือเก็บรักษาเครื่องมือแพทย์นอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่

(๑) การเก็บรักษาชั่วคราวโดยได้รับอนุญาตจากผู้
อนุญาต

(๒) การแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุเครื่องมือแพทย์ที่
นำเข้าเป็นการชั่วคราวตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

(๓) การขายโดยตรงต่อผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม
ผู้ประกอบการโรคศิลปะแผนปัจจุบัน ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการ
ผดุงครรภ์ และผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศ
กำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ ให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และผู้
ประกอบการตามมาตรา ๑๖ จัดทำรายงานการผลิต นำเข้า หรือขาย
และรายงานผลอันไม่พึงประสงค์ของเครื่องมือแพทย์ที่ผลิต นำเข้า หรือ
ขาย ส่งต่อเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเครื่องมือแพทย์ตาม
มาตรา ๓๕ (๕) แล้ว ให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ จัด

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

ให้มีผู้ควบคุมการผลิต นำเข้า หรือขาย แล้วแต่กรณี ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศดังกล่าว

คุณวุฒิ จำนวน และหน้าที่ของผู้ควบคุมตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี และแสดงบัญชีชื่อ ชื่อสกุล และคุณวุฒิของผู้ควบคุมการผลิต นำเข้า หรือขาย แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

หมวด ๕

ฉลากและเอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์

มาตรา ๓๓ เครื่องมือแพทย์ที่ขายหรือมีไว้เพื่อขายต้องมีฉลากแสดงข้อความที่ภาษาบรรจงหรือทับทิมบรรจงเป็นภาษาไทย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ประเภท และชนิดของเครื่องมือแพทย์
(๒) ชื่อและสถานที่ตั้งของผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ในกรณีเป็นผู้นำเข้า ให้แสดงชื่อผู้ผลิตและแหล่งผลิตเครื่องมือแพทย์นั้น

- (๓) ปริมาณที่บรรจง
- (๔) เลขที่หรืออักษรแสดงครั้งที่ผลิต
- (๕) เลขที่ใบอนุญาต

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

- (๖) ประโยชน์ วิชาการใช้ และวิธีเก็บรักษา
- (๗) เครื่องมือแพทย์ที่ใช้ได้ครั้งเดียว ให้แสดงข้อความว่า “ใช้ได้ครั้งเดียว” ด้วยตัวอักษรสีแดงที่เห็นได้ชัด
- (๘) กำเตือนและข้อควรระวังในการใช้สำหรับเครื่องมือแพทย์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๓๕ (๕)
- (๙) อายุการใช้ สำหรับเครื่องมือแพทย์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๓๕ (๘)
- (๑๐) ข้อความอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อความในฉลากจะมีภาษาอื่นนอกจากภาษาไทยก็ได้ แต่ข้อความภาษาอื่นนั้นต้องตรงกับข้อความภาษาไทย และมีขนาดไม่ใหญ่กว่าข้อความภาษาไทย

มาตรา ๓๔ เครื่องมือแพทย์ที่มีเอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์ เอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์นั้นต้องมีข้อความตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๓ (๖) และ (๘) ที่อ่านได้ชัดเจน และถ้าเป็นข้อความภาษาอื่นนอกจากภาษาไทย ต้องมีข้อความเป็นภาษาไทยที่ตรงกันด้วย

เครื่องมือแพทย์ที่มีข้อความตามมาตรา ๓๓ (๖) แสดงไว้ในเอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์แล้ว จะไม่แสดงข้อความนั้นในฉลากอีกก็ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

หมวด ๖

การควบคุมเครื่องมือแพทย์

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมเครื่องมือแพทย์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด

(๑) ชื่อ ประเภท ชนิด และลักษณะเครื่องมือแพทย์ ที่ผู้ผลิต นำเข้า หรือขาย ต้องได้รับใบอนุญาต

(๒) คุณภาพและมาตรฐานเครื่องมือแพทย์ตาม(๑) ตามชื่อ ประเภท ชนิด และลักษณะเครื่องมือแพทย์นั้น ตลอดจน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้า

(๓) ชื่อ ประเภท ชนิดและลักษณะเครื่องมือแพทย์ ที่ผู้ประกอบการผลิต นำเข้า หรือขาย ต้องแจ้งรายการละเอียดตาม มาตรา ๑๖

(๔) ชื่อ ประเภท ชนิด และลักษณะเครื่องมือแพทย์ ที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย

(๕) ชื่อ ประเภท ชนิด และลักษณะเครื่องมือแพทย์ที่ต้องมีคำเตือนและข้อควรระวังในการใช้เป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ

(๖) คุณภาพและมาตรฐานของภาชนะบรรจุ และการใช้ภาชนะบรรจุ ตลอดจนวัตถุที่ห้ามใช้เป็นภาชนะบรรจุเครื่องมือแพทย์

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(๑) วิธีการขนส่ง เก็บรักษา ทำลายหรือทำให้สิ้นสภาพเครื่องมือแพทย์

(๘) ชื่อ ประเภท ชนิด และลักษณะเครื่องมือแพทย์ที่ต้องแจ้งกำหนดอายุการใช้ไว้ในฉลาก

(๙) ชื่อ ประเภท ชนิด และลักษณะเครื่องมือแพทย์ที่ผู้รับอนุญาตต้องจัดให้มีผู้ควบคุมการผลิต นำเข้า หรือขาย

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือแพทย์ปลอม

(๒) เครื่องมือแพทย์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน

(๓) เครื่องมือแพทย์เสื่อมคุณภาพ

(๔) เครื่องมือแพทย์ที่ไม่ปลอดภัยในการใช้

มาตรา ๓๗ เครื่องมือแพทย์ปลอม หมายความว่า เครื่องมือแพทย์ที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือแพทย์ที่ทำเทียมหรือเลียนแบบทั้งหมดหรือบางส่วน

(๒) เครื่องมือแพทย์ที่แสดงชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องมือแพทย์ หรือแสดงชื่อเครื่องหมายไม่ตรงตามที่ได้รับอนุญาต หรือแจ้งรายการละเอียดไว้กับผู้อนุญาต

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(๓) เครื่องมือแพทย์ที่แข็งหรือผลิต แก่ลงผลิต
วัน เดือน ปีที่ผลิตหรือสถานที่ผลิตซึ่งไม่ใช่ความจริง

มาตรา ๓๘ เครื่องมือแพทย์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน หมายความว่า
เครื่องมือแพทย์ที่มีคุณภาพหรือมาตรฐานต่ำกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
ตามมาตรา ๓๕ (๒)

มาตรา ๓๙ เครื่องมือแพทย์เสื่อมคุณภาพ หมายความว่า
เครื่องมือแพทย์ที่แปรสภาพจนมีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐาน หรือเครื่องมือ
แพทย์ที่สนอายุการใช้ตามที่แสดงไว้

มาตรา ๔๐ เครื่องมือแพทย์ที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ หมายความว่า
ว่า เครื่องมือแพทย์ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือแพทย์ที่ใช้ได้ครั้งเดียว และผ่าน
การใช้ไปแล้ว

(๒) เครื่องมือแพทย์ที่ผลิตหรือเก็บรักษาโดยไม่ถูก
สุขลักษณะ

(๓) เครื่องมือแพทย์ที่มีสิ่งอื่นแปลกปนหรือสิ่งที่
น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพปนอยู่ด้วย

(๔) เครื่องมือแพทย์ที่มีสารอันสลายได้รวมอยู่ด้วย
และอาจทำให้เกิดพิษอันเป็นอันตรายแก่ผู้ใช้ หรือ

(๕) เครื่องมือแพทย์ที่มีสรรพคุณไม่เป็นที่เชื่อถือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

หมวด ๗

การโฆษณา

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ ปริมาณ มาตรฐานหรือแหล่งกำเนิดของเครื่องมือแพทย์อันเป็นเท็จหรือเป็นการหลอกลวง

มาตรา ๔๒ การโฆษณาเครื่องมือแพทย์เพื่อประโยชน์ในทางการค้าต้องได้รับความเห็นชอบในข้อความ เสียง หรือภาพที่จะใช้โฆษณาจากผู้อนุญาตและต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด

มาตรา ๔๓ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ระงับการโฆษณาเครื่องมือแพทย์ที่เห็นว่าเป็นการโฆษณาโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๘

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต นำเข้า ขาย และสถานที่เก็บรักษาเครื่องมือแพทย์ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(๒) นำเครื่องมือแพทย์ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือแพทย์ และอาจยึดหรืออายัดเครื่องมือแพทย์รวมถึงเครื่องมือเครื่องใช้วัตถุใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตลอดจนภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก เอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือแพทย์ดังกล่าวได้

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ ให้ผู้รับอนุญาตและบรรดาผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิต นำเข้า ขาย และการเก็บรักษาเครื่องมือแพทย์อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๗ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๔ (๓) ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข เมื่อปรากฏว่า

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัดหรือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(๒) พนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๘ ถ้าสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๔ (๓) เป็นของเสียหายหรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จะจัดการขายทอดตลาดสิ่งนั้นเสียก่อนคดีถึงที่สุดหรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขก็ได้ เงินค่าของสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระคดีพันทั้งปวงแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ฝากไว้กับธนาคารของรัฐไว้แทนสิ่งนั้น

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่ในกรณีที่มีการฟ้อง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

ผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตจะ
สั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการตาม
ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๕๑ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อน
กำหนดเวลาได้เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้
ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตาม
พระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๕๒ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมี
อำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตขาดลักษณะ
ตามมาตรา ๑๔ หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำการฝ่าฝืนพระราช
บัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

มาตรา ๕๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ และในกรณีไม่พบตัวผู้รับ
อนุญาตหรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย
และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับ
อนุญาตทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะโฆษณา
ในหนังสือพิมพ์หรือโดยวิธีอื่นอีกด้วยก็ได้

มาตรา ๕๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
จะขายเครื่องมือแพทย์ของตนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับอนุญาตอื่น หรือแก่ผู้ซึ่ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

ผู้อนุญาตเห็นสมควรได้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง
เพิกถอนใบอนุญาต หรือวันที่ได้ทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่ผู้
อนุญาตจะขยายกำหนดเวลาดังกล่าวให้

หมวด ๑๐

การอุทธรณ์

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาต
ให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาต หรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิ
อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
แจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต แล้วแต่กรณี
คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรี
จะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้
ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๕๖ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่ง
เพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตาม
คำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

หมวด ๑๑

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตาม
มาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพัน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๓
วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสน
ห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดผลิตเครื่องมือแพทย์ตามมาตรา ๓๕
(๑) ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศโดย
ไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ
ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้รับอนุญาตผู้ใดนำเครื่องมือแพทย์ที่ได้รับอนุญาต
ให้ผลิตตามมาตรา ๑๘ มาขายในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตที่สั่งตามมาตรา
๑๘ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
ห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

มาตรา ๖๓ ผู้รับอนุญาตผู้ใดผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์ ภายหลังจากที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วโดยมิได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ใบอนุญาตขาดอายุ

มาตรา ๖๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๕ ผู้ประกอบการตามมาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๗ ผู้รับอนุญาตหรือผู้ประกอบการตามมาตรา ๑๖ ผู้ใดไม่ส่งรายงานตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๘ ผู้รับอนุญาตหรือผู้ประกอบการตามมาตรา ๑๖ ผู้ใดส่งรายงานตามมาตรา ๓๐ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่จัดให้มีผู้ควบคุมการผลิต นำเข้า หรือขาย แล้วแต่กรณี ตามคุณสมบัติ จำนวน และภายในเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๐ ผู้ควบคุมการผลิต นำเข้า หรือขาย ตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

มาตรา ๑๑ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๓ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์ที่รัฐมนตรีประกาศห้ามตามมาตรา ๓๕ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์ปลอม ตามมาตรา ๓๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์ที่ต่ำกว่ามาตรฐานตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือเครื่องมือแพทย์ที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๖ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องมือแพทย์เสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๓๖ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดโฆษณาเครื่องมือแพทย์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๙ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ทิณสุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตผลิตเครื่องมือแพทย์	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตนำเข้าเครื่องมือแพทย์	ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตขายเครื่องมือแพทย์	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
(๔) การอนุญาตให้ย้ายสถานที่ผลิต นำเข้า
ขาย หรือสถานที่เก็บเครื่องมือแพทย์	ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท
(๕) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๖) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับ
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้น ๆ	

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๘๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบัน
วิทยาการทางการแพทย์ได้พัฒนาเป็นอันมาก ทำให้มีการผลิต ขยาย นำเข้า และ
ส่งออกซึ่งเครื่องมือแพทย์มากขึ้น แต่ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่
ใช้บังคับแก่เครื่องมือแพทย์โดยตรง เป็นแต่เพียงได้นำกฎหมายว่าด้วยยามาใช้
บังคับแก่เครื่องมือแพทย์โดยอนุโลม ซึ่งบางครั้งก็ใช้บังคับได้ไม่ตรงกับกรณี
ดังนั้น เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชนและเพื่อควบคุมคุณภาพ มาตรฐาน
และความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือแพทย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑๐.

ร่างพระราชบัญญัติ
การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สำเนา)

เลขรับ ๑๙/๒๕๕๙ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยกระผมและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวม ๒๖ คน ประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ และตามประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

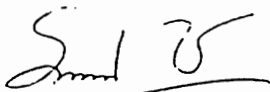
(ลงชื่อ) บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุจิต บุญบงการ (นายสุจิต บุญบงการ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สุรัชย์ ภูประเสริฐ (นายสุรัชย์ ภูประเสริฐ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุพัทธ์ พุ่มกา (นายสุพัทธ์ พุ่มกา)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม (พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม (นายวิษณุ เครืองาม)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ศักดิ์ชัย ธนบุญชัย (นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สมเกียรติ อ่อนวิมล (นายสมเกียรติ อ่อนวิมล)	ผู้เสนอ

(โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) ทวี สุรฤทธิกุล (นายทวี สุรฤทธิกุล)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เสถียร เศรษฐสิทธิ์ (นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) บดินทร์ อัคราณิชย์ (นายบดินทร์ อัคราณิชย์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลเอก ปรีชา โรจนเสน (พลเอก ปรีชา โรจนเสน)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วันชัย ศิริชนะ (นายวันชัย ศิริชนะ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) บุญสม ศิริบำรุงสุข (นายบุญสม ศิริบำรุงสุข)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ (พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ภัทระ คำพิทักษ์ (นายภัทระ คำพิทักษ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เตือนใจ ดีเทศน์ (นางเตือนใจ ดีเทศน์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) พลเรือเอก นพพร อาชวาคม (พลเรือเอก นพพร อาชวาคม)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) อำพล จินดาวัฒน์ (นายอำพล จินดาวัฒน์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชัยอนันต์ สมุทวณิช (นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ไพศาล พิษมงคล (นายไพศาล พิษมงคล)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) คำคุณ สิทธิสมาน (นายคำคุณ สิทธิสมาน)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลเรือโท พระจุนด์ ตามประทีป (พลเรือโท พระจุนด์ ตามประทีป)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) วุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์ (นายวุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ (พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์)	ผู้เสนอ

สำเนาถูกต้อง

(นายรพีพงศ์ ภูษาภิรมย์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้
- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ค้าล่วงหน้าและผู้ขออนุญาตเป็นนายหน้าซื้อขายล่วงหน้าต้องใช้ประกอบการขออนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจเป็นผู้ค้าล่วงหน้า นายหน้าซื้อขายล่วงหน้า ที่ปรึกษาการซื้อขายล่วงหน้า ตัวแทนซื้อขายล่วงหน้า และผู้ประกอบธุรกิจอื่นตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ (๒))

เหตุผล

โดยที่ประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ห้ามมิให้เลือกปฏิบัติต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม แต่บทบัญญัติมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นบทบัญญัติที่ถือปฏิบัติต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจ สมควรแก้ไขบทบัญญัตินี้ดังกล่าวให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตร
ล่วงหน้า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง
กฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตร
ล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๗ แห่ง
พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นผู้ค้าล่วงหน้า

(ก) ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจการซื้อ
ขายล่วงหน้าและมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(ข) กรรมการของผู้ขออนุญาตไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕

(ค) ผู้ขออนุญาตมีพนักงานซึ่งสำเร็จการอบรมเกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้า
จากสถาบันที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. ให้การรับรองแล้ว ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ก.ส.ล.
กำหนด

(๒) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นนายหน้าซื้อขายล่วงหน้า

(ก) ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าและมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(ข) กรรมการของผู้ขออนุญาตไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔

(ค) ผู้ขออนุญาตมีพนักงานซึ่งสำเร็จการอบรมเกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้าจากสถาบันที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. ให้การรับรองแล้ว ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)
กับ
ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ที่สมาชิกรัฐสภาเสนอ)

<p>พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกรัฐสภาเสนอ)</p>
<p>พระราชบัญญัติ การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <hr/> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรด เกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตร ล่วงหน้า</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p style="text-align: center;">(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๔๘ ก/หน้า ๔/๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒)</p> <p>มาตรา ๒๗ ในการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ ให้เลขาธิการตรวจสอบสวนหลักฐานของผู้ขออนุญาตในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นผู้ค้าล่วงหน้า</p> <p>(ก) ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจการซื้อขยล่วงหน้าและมีฐานะทางการเงินมั่นคง</p>	<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๑) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นผู้ค้าล่วงหน้า</p> <p>(ก) ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจการซื้อขยล่วงหน้าและมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>

พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อกับที่มีการแก้ไข)

ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)

- (ข) กรรมการของผู้อนุญาตไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ และมีฐานะทางการเงินมั่นคง
- (ค) ผู้อนุญาตมีพนักงานซึ่งสำเร็จการอบรมเกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้าจากสถาบันที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. ให้การรับรองแล้ว ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด
- (๒) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นนายหน้าซื้อขายล่วงหน้า
- (ก) ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าและมีฐานะทางการเงินมั่นคง
- (ข) กรรมการของผู้อนุญาตไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ และมีฐานะทางการเงินมั่นคง
- (ค) ผู้ขออนุญาตมีพนักงานซึ่งสำเร็จการอบรมเกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้าจากสถาบันที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. ให้การรับรองแล้ว ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด
- (๓) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นที่ปรึกษาการซื้อขายล่วงหน้า
- (ก) ผู้ขออนุญาตมีประสบการณ์เกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้า และมีความรู้ความสามารถในการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเกี่ยวกับสินค้าเกษตร
- (ข) ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล จะต้องมีบุคลากรที่มีคุณสมบัติตาม (ก) และคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด
- (๔) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นตัวแทนซื้อขายล่วงหน้า
- (ก) ผู้ขออนุญาตมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง มีความประพฤติดี และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕
- (ข) ผู้ขออนุญาตสำเร็จการอบรมเกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้าจากสถาบันที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. ให้การรับรองแล้ว

- (ข) กรรมการของผู้อนุญาตไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕
- (ค) ผู้ขออนุญาตมีพนักงานซึ่งสำเร็จการอบรมเกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้าจากสถาบันที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. ให้การรับรองแล้ว ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด
- (๒) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นนายหน้าซื้อขายล่วงหน้า
- (ก) ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าและมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (ข) กรรมการของผู้อนุญาตไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕
- (ค) ผู้ขออนุญาตมีพนักงานซึ่งสำเร็จการอบรมเกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้าจากสถาบันที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. ให้การรับรองแล้ว ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด”

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๓๕ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย (๒) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๓) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการกิจการของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับยกเว้นจากคณะกรรมการ ก.ส.ล. (๔) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการกิจการของผู้ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ (๕) เคยถูกถอดถอนจากการเป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้จัดการของสถาบันการเงินใด เว้นแต่จะได้รับยกเว้นจากคณะกรรมการ ก.ส.ล. (๖) เคยถูกถอดถอนตามมาตรา ๖๐ (๗) เป็นบุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติทางการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน หรือคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด (๘) ลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชาน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="text-align: center;">“(๒) เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน”</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

*

พระราชบัญญัติ
การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒
เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย

* (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ)

“สินค้าเกษตร” หมายความว่า ผลผลิตทางเกษตรกรรมและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปผลผลิตทางเกษตรกรรม ซึ่งคณะกรรมการตลาดกำหนดให้มีการซื้อขายล่วงหน้า

“การซื้อขายล่วงหน้า” หมายความว่า การซื้อขายสินค้าเกษตรโดยวิธีการประมูลโดยเปิดเผยในตลาดเพื่อรับมอบหรือส่งมอบสินค้านั้นในวันข้างหน้าตามปริมาณและราคาที่ตกลงกันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการตลาดกำหนด

“ข้อตกลงซื้อขายล่วงหน้า” หมายความว่า คำสั่งซื้อหรือคำสั่งขายสินค้าเกษตร ซึ่งผู้ซื้อหรือผู้ขายส่งเข้าตลาด และได้รับการยืนยันการซื้อขายเกี่ยวกับปริมาณ ราคา ระยะเวลารับมอบหรือส่งมอบสินค้านั้นจากตลาดแล้ว

“ธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้า” หมายความว่า

- (๑) การเป็นผู้ค้าล่วงหน้า
- (๒) การเป็นนายหน้าซื้อขายล่วงหน้า
- (๓) การเป็นที่ปรึกษาการซื้อขายล่วงหน้า
- (๔) การเป็นตัวแทนซื้อขายล่วงหน้า
- (๕) การเป็นผู้บริหารธุรกิจร่วมทุนซื้อขายล่วงหน้า
- (๖) การประกอบธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

“ผู้ค้าล่วงหน้า” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตจากเลขานุการให้ทำการซื้อขายล่วงหน้าเพื่อตนเอง

“นายหน้าซื้อขายล่วงหน้า” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตจากเลขานุการให้จัดหาและรับคำสั่งซื้อหรือคำสั่งขายล่วงหน้าจากลูกค้า

“ที่ปรึกษาการซื้อขายล่วงหน้า” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตจากเลขานุการให้ประกอบธุรกิจให้คำแนะนำเกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้าแก่ผู้ซึ่งประสงค์จะซื้อขายล่วงหน้าในตลาด

“ตัวแทนซื้อขายล่วงหน้า” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตจากเลขานุการให้เป็นตัวแทนของนายหน้าซื้อขายล่วงหน้า ในการจัดหาคำสั่งซื้อหรือคำสั่งขายล่วงหน้าจากลูกค้า

“ผู้บริหารธุรกิจร่วมทุนซื้อขายล่วงหน้า” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตจากเลขานุการให้บริหารและจัดการธุรกิจร่วมทุนซื้อขายล่วงหน้า

“ธุรกิจร่วมทุนซื้อขายล่วงหน้า” หมายความว่า

- (๑) การจัดการเงินทุนส่วนบุคคล โดยการจัดการเงินทุนให้แก่บุคคลแต่ละราย ตั้งแต่ห้ารายขึ้นไป หรือคณะบุคคลตั้งแต่หนึ่งคณะ เพื่อแสวงหาประโยชน์จากการซื้อขายล่วงหน้า

(๒) การจัดการกองทุนสินค้าเกษตรล่วงหน้า โดยการระดมทุนจากบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อแสวงหาประโยชน์จากการซื้อขายล่วงหน้า

“สมาชิก” หมายความว่า ผู้ค้าล่วงหน้าและนายหน้าซื้อขายล่วงหน้าซึ่งได้รับอนุญาตจาก คณะกรรมการตลาดให้ซื้อขายล่วงหน้าในตลาด

“ลูกค้า” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ขายซึ่งทำการซื้อขายล่วงหน้าในตลาดโดยผ่านนายหน้าซื้อขายล่วงหน้าหรือตัวแทนซื้อขายล่วงหน้า

“เงินประกัน” หมายความว่า เงินและทรัพย์สินที่วางไว้เพื่อเป็นหลักประกันการซื้อขายล่วงหน้า

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกกฎกระทรวงและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การกำกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการกำกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการกำกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ก.ส.ล.” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับธุรกิจการซื้อขายสินค้าทางการเกษตร ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนห้าคนเป็นกรรมการ โดยในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย ด้านการพาณิชย์ ด้านการเงิน หรือด้านการเกษตรด้านละหนึ่งคน และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการ ก.ส.ล. จะเป็นกรรมการในคณะกรรมการตลาดหรือคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์
ไม่ได้

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการ ก.ส.ล. มีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายการส่งเสริมและพัฒนา
ตลอดจนกำกับดูแลการซื้อขายล่วงหน้า การประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการซื้อขายล่วงหน้า
และให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบ
ธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้า
- (๓) กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการขออนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการซื้อขาย
ล่วงหน้า
- (๔) ให้ความเห็นชอบจำนวนเงินอุดหนุนและเงินสมทบที่ตลาดจัดสรรให้สำนักงานและกองทุน
พัฒนาตลาดตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง
- (๕) ให้ความเห็นชอบระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยคณะกรรมการตลาด
ตามมาตรา ๗๘ (๑) (๔) (๕) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๖)
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาและชี้ขาดข้อพิพาทของเลขานุการตาม
มาตรา ๑๑๖
- (๗) สั่งห้ามการซื้อขายล่วงหน้า หรือสั่งให้คณะกรรมการตลาดหรือผู้จัดการกระทำการหรือ
งดเว้นกระทำการตามมาตรา ๑๒๕
- (๘) สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าหรือตลาดชี้แจงข้อเท็จจริงทำรายงาน ตลอดจน
มีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการซื้อขายล่วงหน้า
- (๙) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (๑๐) ออกระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับเกี่ยวกับการพนักงาน ระบบพนักงานสัมพันธ์
การบรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน วินัย และการลงโทษพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน การกำหนดอัตรา
เงินเดือนและเงินตอบแทนอื่น การสงเคราะห์และสวัสดิการ และการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทน
เลขานุการ
- (๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ก.ส.ล.

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๙ เมื่อครบสองปีนับแต่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ก.ส.ล. ครั้งแรก ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคนออกจากตำแหน่งโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากเป็นการออกตามวาระ

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ดาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะปฏิบัติหน้าที่บกพร่องอย่างร้ายแรง
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้

กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- (๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการ ก.ส.ล. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียใดๆ ในเรื่องที่พิจารณา ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการ ก.ส.ล. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ ก.ส.ล.

การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ ก.ส.ล. กรรมการ ก.ส.ล. และอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด และให้ถือว่าประโยชน์ตอบแทนนั้นเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงาน

ส่วนที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการกำกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าขึ้น และมีฐานะเป็นนิติบุคคล

กิจการของสำนักงานตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการจ่ายค่าชดเชย กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

สำนักงานไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น และรายได้ของสำนักงานไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๑๖ ให้สำนักงานมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดอื่นที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ก.ส.ล. และอำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้านธุรการของคณะกรรมการ ก.ส.ล. และคณะอนุกรรมการ

(๒) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่างๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้อืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน ทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้ทูลศให้

- (๓) กู้ยืม ให้กู้หรือให้ยืมเงิน และลงทุนหาผลประโยชน์
- (๔) กำหนดค่าบริการในการดำเนินงานของสำนักงาน
- (๕) รับค่าธรรมเนียมตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด
- (๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่

คณะกรรมการ ก.ส.ล. มอบหมาย

ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสำนักงาน

มาตรา ๑๘ ให้คณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีแต่งตั้งเลขาธิการ

ให้เลขาธิการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๙ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (๓) มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับธุรกิจการซื้อขยาล่วงหน้า และสามารถปฏิบัติงานให้

สำนักงานได้เต็มเวลา

(๔) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ รวมทั้งพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือ รัฐวิสาหกิจ

(๕) ไม่ดำรงตำแหน่งหรือมีหน้าที่หรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการซื้อขาย ล่วงหน้า

(๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๘) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกตามข้อเสนอของคณะกรรมการ ก.ส.ล. เนื่องจากกระทำ ความผิดต่อหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙

มาตรา ๒๑ ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่พ้นจากตำแหน่ง เลขธิการจะเป็นผู้ถือหุ้น เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจจัดการกิจการ หรือที่ปรึกษาทางการเงินของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้ามิได้

มาตรา ๒๒ เลขธิการมีอำนาจและหน้าที่ในการออกใบอนุญาตและควบคุมการประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้า และดำเนินกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามนโยบายและมติของคณะกรรมการ ก.ส.ล. รวมถึงระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

ในการดำเนินกิจการ เลขธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ ก.ส.ล.

มาตรา ๒๓ ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน และเพื่อการนี้ เลขธิการจะมอบอำนาจให้พนักงานของสำนักงานคนใดคนหนึ่งกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

มาตรา ๒๔ ให้สำนักงานจัดให้มีระบบบัญชีที่เหมาะสมกับกิจการของสำนักงาน และจัดให้มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานจัดทำงบดุลและบัญชีรายได้รายจ่าย ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีของทุกปี

รอบระยะเวลาบัญชีปกติให้นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี เฉพาะในปีแรกให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีนั้น

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงานทุกกรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ ก.ส.ล.

หมวด ๒

ธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้า

ส่วนที่ ๑

ผู้ค้าล่วงหน้า นายหน้าซื้อขายล่วงหน้า ที่ปรึกษาการซื้อขายล่วงหน้า
ตัวแทนซื้อขายล่วงหน้า และผู้ประกอบธุรกิจอื่น

มาตรา ๒๖ ผู้ใดจะประกอบธุรกิจเป็นผู้ค้าล่วงหน้า นายหน้าซื้อขายล่วงหน้า ที่ปรึกษาการซื้อขายล่วงหน้า ตัวแทนซื้อขายล่วงหน้า และผู้ประกอบธุรกิจอื่นตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากเลขธิการ

การขออนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

ในการออกใบอนุญาต เลขชาติการจะกำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๗ ในการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ ให้เลขชาติการตรวจสอบ
หลักฐานของผู้ขออนุญาตในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นผู้ค้าล่วงหน้า

(ก) ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจการซื้อขยาล่วงหน้า
และมีฐานะทางการเงินมั่นคง

(ข) กรรมการของผู้ขออนุญาตไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ และมีฐานะทาง
การเงินมั่นคง

(ค) ผู้ขออนุญาตมีพนักงานซึ่งสำเร็จการอบรมเกี่ยวกับการซื้อขยาล่วงหน้าจากสถาบัน
ที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. ให้การรับรองแล้ว ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

(๒) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นนายหน้าซื้อขยาล่วงหน้า

(ก) ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจการซื้อขยาล่วงหน้า
และมีฐานะทางการเงินมั่นคง

(ข) กรรมการของผู้ขออนุญาตไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ และมีฐานะทาง
การเงินมั่นคง

(ค) ผู้ขออนุญาตมีพนักงานซึ่งสำเร็จการอบรมเกี่ยวกับการซื้อขยาล่วงหน้าจากสถาบัน
ที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. ให้การรับรองแล้ว ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

(๓) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นที่ปรึกษาการซื้อขยาล่วงหน้า

(ก) ผู้ขออนุญาตมีประสบการณ์เกี่ยวกับการซื้อขยาล่วงหน้า และมีความรู้ความสามารถ
ในการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเกี่ยวกับสินค้าเกษตร

(ข) ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล จะต้องมีบุคลากรที่มีคุณสมบัติตาม (ก) และ
คุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

(๔) ในกรณีเป็นการขออนุญาตเป็นตัวแทนซื้อขยาล่วงหน้า

(ก) ผู้ขออนุญาตมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง มีความประพฤติดี และไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามมาตรา ๓๕

(ข) ผู้ขออนุญาตสำเร็จการอบรมเกี่ยวกับการซื้อขยาล่วงหน้าจากสถาบันที่คณะกรรมการ
ก.ส.ล. ให้การรับรองแล้ว

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และเพื่อพิทักษ์ประโยชน์ของประชาชน ให้คณะกรรมการ ก.ส.ล. มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๔ ปฏิบัติ

เมื่อความจำเป็นตามวรรคหนึ่งหมดหรือเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการ ก.ส.ล. อาจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดไว้กันได้

มาตรา ๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าซื้อขายล่วงหน้าให้ถือว่าได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ค้าล่วงหน้าด้วย

มาตรา ๓๐ ในการเป็นนายหน้าซื้อขายล่วงหน้า ให้นายหน้าซื้อขายล่วงหน้าทำสัญญาเป็นหนังสือกับลูกค้าเพื่อทำการซื้อขายล่วงหน้าแทนลูกค้า โดยมีรายละเอียดอันเป็นสาระสำคัญแห่งสัญญาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่สัญญาตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

คำตอบแทนในการเป็นนายหน้าซื้อขายล่วงหน้าตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

มาตรา ๓๑ ตัวแทนซื้อขายล่วงหน้าจะดำเนินการจัดหาคำสั่งซื้อหรือคำสั่งขายล่วงหน้าจากลูกค้าได้ เมื่อมีการแจ้งชื่อตัวแทนซื้อขายล่วงหน้านั้นต่อเลขาธิการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการกำหนด

ให้เลขาธิการแจ้งชื่อตัวแทนซื้อขายล่วงหน้าตามวรรคหนึ่งให้ตลาดทราบ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการซื้อขายล่วงหน้าของสมาชิก

มาตรา ๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ ต้องประกอบธุรกิจตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ อาจมีสำนักงานสาขา หรือย้ายสำนักงานแห่งใหญ่ สำนักงานสาขาหรือสถานที่ทำการได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากเลขาธิการ

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

มาตรา ๓๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ ต้องดำรงฐานะทางการเงินตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

มาตรา ๓๕ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๒) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๓) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการกิจการของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นจากคณะกรรมการ ก.ส.ล.
- (๔) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการกิจการของผู้ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) เคยถูกถอดถอนจากการเป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้จัดการของสถาบันการเงินใด เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นจากคณะกรรมการ ก.ส.ล.
- (๖) เคยถูกถอดถอนตามมาตรา ๖๐
- (๗) เป็นบุคคลซึ่งไม่มีคุณวุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน หรือคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด
- (๘) ลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด
- มาตรา ๓๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ จะแต่งตั้งกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการกิจการที่ได้รับอนุญาตได้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากเลขานุการ
- ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่าบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ ให้เลขานุการมีอำนาจเพิกถอนความเห็นชอบที่ให้ไว้แล้วได้ และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ เสนอชื่อบุคคลอื่นแทนเพื่อขอความเห็นชอบจากเลขานุการภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่เลขานุการสั่งเพิกถอนความเห็นชอบ
- กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจจัดการกิจการซึ่งถูกเพิกถอนความเห็นชอบตามวรรคสองจะดำเนินการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกิจการซื้อขายล่วงหน้า ที่ตนถูกเพิกถอนความเห็นชอบไม่ได้ และต้องอำนวยความสะดวกและให้ข้อเท็จจริงแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งแทน
- มาตรา ๓๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ จัดทำบัญชีเพื่อแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริง โดยให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนด โดยสถาบันวิชาชีพที่หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นชอบ และข้อกำหนดเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

มาตรา ๓๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ จัดทำงบการเงินตามแบบวิธีการ และภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด

งบการเงินตามวรรคหนึ่งต้องมีการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชี และผู้สอบบัญชีดังกล่าวต้องมีชื่อกรรมการ พนักงาน หรือลูกจ้างของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนั้น

ผู้สอบบัญชีตามวรรคสองต้องเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.ส.ล.

มาตรา ๓๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ จัดให้มีการเปิดเผยงบการเงินเพื่อให้ประชาชนตรวจดูได้ ณ สถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจนั้น และจัดส่งให้เลขาธิการภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๔๐ ผู้สอบบัญชีตามมาตรา ๓๘ ต้องรักษามรรยาทและปฏิบัติงานสอบบัญชีเพื่อแสดงความเห็นต่องบการเงินให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีและข้อกำหนดเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด

ในกรณีที่ผู้สอบบัญชีตรวจพบว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๖ ได้ทำเอกสารประกอบการลงบัญชีหรือเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินไม่ตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ครบถ้วน ให้ผู้สอบบัญชีเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือความเห็นดังกล่าวพร้อมทั้งผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญต่องบการเงินไว้ในรายงานการสอบบัญชีที่ตนจะต้องลงลายมือชื่อเพื่อแสดงความเห็น

ผู้สอบบัญชีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ก.ส.ล. มีอำนาจเพิกถอนการให้ความเห็นชอบผู้สอบบัญชีผู้นั้นได้

มาตรา ๔๑ เงินที่นายหน้าซื้อขายล่วงหน้าหรือตัวแทนซื้อขายล่วงหน้าได้รับจากลูกค้า มิให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินของนายหน้าซื้อขายล่วงหน้าหรือตัวแทนซื้อขายล่วงหน้า

มาตรา ๔๒ ให้นายหน้าซื้อขายล่วงหน้าหรือตัวแทนซื้อขายล่วงหน้าฝากเงินที่ได้รับจากลูกค้าเพื่อใช้ในการซื้อหรือขายล่วงหน้าไว้กับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ก.ส.ล. กำหนด โดยให้แยกบัญชีของลูกค้าแต่ละรายและบัญชีของนายหน้าหรือตัวแทนดังกล่าวออกจากกัน

มาตรา ๔๓ นายหน้าซื้อขายล่วงหน้าจะจ่ายเงินจากบัญชีลูกค้าได้เฉพาะเพื่อการซื้อขายล่วงหน้าของลูกค้า หรือจ่ายตามคำสั่งของลูกค้าเจ้าของบัญชีเท่านั้น

๑๑.

ร่างพระราชบัญญัติ
สุสานและฌาปนสถาน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สำเนา)

เลขรับ ๒๐/๒๕๕๙ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยกระผมและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวม ๒๖ คน ประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ และตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ผู้เสนอ
(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

(ลงชื่อ) สุจิต บุญบงการ ผู้เสนอ
(นายสุจิต บุญบงการ)

(ลงชื่อ) สุรัชย์ ภูประเสริฐ ผู้เสนอ
(นายสุรัชย์ ภูประเสริฐ)

(ลงชื่อ) สมเกียรติ อ่อนวิมล ผู้เสนอ
(นายสมเกียรติ อ่อนวิมล)

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม ผู้เสนอ
(นายวิษณุ เครืองาม)

(ลงชื่อ) สุพัทธ์ พุ่มกา ผู้เสนอ
(นายสุพัทธ์ พุ่มกา)

(ลงชื่อ) พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ผู้เสนอ
(พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม)

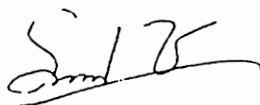
(ลงชื่อ) เสถียร เศรษฐสิทธิ์ ผู้เสนอ
(นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์)

(โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) คักดิ์ชัย ธนบุญชัย ผู้เสนอ
(นายคักดิ์ชัย ธนบุญชัย)	(ลงชื่อ) ทวี สุรฤทธิกุล ผู้เสนอ
(นายทวี สุรฤทธิกุล)
(ลงชื่อ) บดินทร์ อัสวานิชย์ ผู้เสนอ
(นายบดินทร์ อัสวานิชย์)	(ลงชื่อ) วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ผู้เสนอ
(นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์)
(ลงชื่อ) พลเอก ปรีชา โรจนเสน ผู้เสนอ
(พลเอก ปรีชา โรจนเสน)	(ลงชื่อ) พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ ผู้เสนอ
(พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์)
(ลงชื่อ) บุญสม ศิริบำรุงสุข ผู้เสนอ
(นายบุญสม ศิริบำรุงสุข)	(ลงชื่อ) พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ ผู้เสนอ
(พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์)
(ลงชื่อ) ภัทระ คำพิทักษ์ ผู้เสนอ
(นายภัทระ คำพิทักษ์)	(ลงชื่อ) เตือนใจ ดีเทศน์ ผู้เสนอ
(นางเตือนใจ ดีเทศน์)
(ลงชื่อ) บัญญัติ ทศนียะเวช ผู้เสนอ
(นางบัญญัติ ทศนียะเวช)	(ลงชื่อ) อำพล จินดาวัฒนะ ผู้เสนอ
(นายอำพล จินดาวัฒนะ)
(ลงชื่อ) ชัยอนันต์ สมุทวณิช ผู้เสนอ
(นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)	(ลงชื่อ) ไพศาล พิษมงคล ผู้เสนอ
(นายไพศาล พิษมงคล)
(ลงชื่อ) คำคุณ สิทธิสมาน ผู้เสนอ
(นายคำคุณ สิทธิสมาน)	(ลงชื่อ) พลเรือโท พระจุนด์ ตามประทีป ผู้เสนอ
(พลเรือโท พระจุนด์ ตามประทีป)
(ลงชื่อ) วุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์ ผู้เสนอ
(นายวุฒิพงษ์ เปรียบจรรย์วัฒน์)	(ลงชื่อ) พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์ ผู้เสนอ
(พลอากาศเอก อติเรก จำรัสฤทธิรงค์)

สำเนาถูกต้อง

(นายรพีพงศ์ ภูษฎาภิรมย์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติ
สำนักงานประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ เกี่ยวกับ
คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน
(ยกเลิกมาตรา ๘ (๕))

เหตุผล

โดยที่ประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข ห้ามมิให้เลือกปฏิบัติต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล
แต่บทบัญญัติมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นบทบัญญัติที่
ถือปฏิบัติต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล สมควรแก้ไขบทบัญญัตินี้
ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

สุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๔ ประกอบกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)
กับ

ร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)
<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <hr/> <p style="text-align: center;">ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘”</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ สุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p>

พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๗ เมื่อได้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนเสร็จแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการด้วยก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒/ตอนที่ ๑๒๙/ฉบับพิเศษ/หน้า ๓๗/๑๙ กันยายน ๒๕๒๘

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๕) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ <p style="text-align: center;">ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งด้วย</p> <p style="text-align: center;">ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ป. ทิณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p style="text-align: center;">ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

พระราชบัญญัติ
สุสานและฌาปนสถาน
พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘
เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปนสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๑

(๒) พระราชบัญญัติควบคุมสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช

๒๔๘๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สุสานและฌาปนสถานสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับเก็บ ฝัง หรือเผาศพ สำหรับประชาชนทั่วไป แต่ไม่รวมถึงสถานที่ที่จัดไว้สำหรับเก็บศพชั่วคราวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“สุสานและฌาปนสถานเอกชน” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับ เก็บ ฝัง หรือเผาศพ สำหรับตระกูลหรือครอบครัว หรือมิตรของตระกูลหรือครอบครัว แต่ไม่รวมถึงสถานที่ที่จัดไว้สำหรับเก็บศพชั่วคราวในเคหสถาน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุขซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้อำนวยการเขตหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับในเขตจังหวัดซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาลและเขตเมืองพัทยา

(๓) นายกเทศมนตรี หรือเทศมนตรีหรือพนักงานเทศบาลซึ่งนายกเทศมนตรีมอบหมายสำหรับในเขตเทศบาล

(๔) ประธานกรรมการสุขาภิบาล หรือกรรมการสุขาภิบาลหรือพนักงานสุขาภิบาลซึ่งประธานกรรมการสุขาภิบาลมอบหมาย สำหรับในเขตสุขาภิบาล

(๕) ปลัดเมืองพัทยา หรือพนักงานเมืองพัทยาซึ่งปลัดเมืองพัทยามอบหมาย สำหรับในเขตเมืองพัทยา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิใช่บังคับแก่สุสานและฌาปนสถานสาธารณะที่กระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล หรือเมืองพัทยา จัดตั้งและดำเนินการ

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ เมื่อได้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนเสร็จแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการด้วยก็ได้

มาตรา ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
 - (๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
 - (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 - (๕) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- ในกรณีที่มีนิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บ ฝัง หรือเผาศพในสถานที่อื่นนอกจากในสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือเก็บศพในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือเคหสถานเป็นการชั่วคราว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีที่สถานที่อื่นตามวรรคหนึ่งอยู่ในเขตจังหวัดซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาลและเขตเมืองพัทยา ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือกำนันแห่งท้องที่ เป็นผู้อนุญาตแทนได้

มาตรา ๑๑ ให้กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาลหรือเมืองพัทยา มีอำนาจออกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติจังหวัด เทศบัญญัติข้อบังคับสุขาภิบาลหรือข้อบัญญัติเมืองพัทยา แล้วแต่กรณี เพื่อกำหนดรายละเอียดที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) เขตหรือสถานที่ที่ห้ามมิให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน
- (๓) ลักษณะ สถานที่ตั้ง และเงื่อนไขในการจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน
- (๔) วิธีเก็บ ฝัง เผา ซุด หรือย้ายศพ ตลอดจนการใช้หรือการรักษายานพาหนะและเครื่องใช้ในการนี้ให้ต้องด้วยสุขลักษณะ
- (๕) หน้าที่ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียน การส่งรายงานและการอื่นใดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนการสาธารณสุขและอนามัยของประชาชน

มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่สามนับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวประสงค์จะขอต่ออายุ

ใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้จัดตั้งหรือผู้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งเป็นหนังสือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ จะเป็นผู้ออกและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในบริเวณสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ และผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในบริเวณนั้น ต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ เพื่อสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๖ เมื่อปรากฏว่าสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนมีสภาพหรือมีการใช้ที่เป็นหรืออาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานนั้นภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานนั้น ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานนั้นได้โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๑๗ นอกจากกรณีตามมาตรา ๑๖ เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติ

กรุงเทพมหานคร. ข้อบัญญัติจังหวัด เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล หรือข้อบัญญัติเมืองพัทยาที่ออกตามมาตรา ๑๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่สั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้ ทั้งนี้ ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๘ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๗ ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๙ ในกรณีอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ หรือกรณีอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๗ ผู้อุทธรณ์ยังคงมีสิทธิเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนในระหว่างรอคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ ในกรณีใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด

มาตรา ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ซึ่งประสงค์จะเลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยยืนตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามมาตรา ๑๗ หรือในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ เลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามมาตรา ๒๑ ถ้ามีกิจการในหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ยังจะต้องกระทำอยู่ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นกระทำกิจการในหน้าที่ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่กระทำกิจการในหน้าที่ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้ากระทำกิจการนั้นแทนต่อไปจนเสร็จสิ้น โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ตายหรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ ตายหรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ตายหรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ และมีบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๘ แสดงความจำนงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือขาดคุณสมบัติเพื่อขอเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไป ให้ผู้แสดงความจำนงนั้นเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไปได้ตั้งแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือขาดคุณสมบัติจนถึงวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในกรณีที่ไม่มีบุคคลใดแสดงความจำนงภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าทำหน้าที่แทนเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ จนกว่าจะมีผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ขึ้นใหม่

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือมาตรา ๑๐ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ในกรณีฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือเคลื่อนย้ายศพที่ฝังหรือเก็บไว้ ไปฝังหรือเก็บในสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ภายในเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ฝ่าฝืนยังไม่ปฏิบัติตาม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้ากระทำการนั้นแทน โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ฝ่าฝืน

มาตรา ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๒๐ หรือผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ไม่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบการเลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการบำรุงรักษาสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถานที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินกิจการหรือเป็นผู้จัดการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนั้น

เป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนหรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดการบำรุงรักษาสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามวรรคหนึ่งซึ่งใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตหรืออยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาต ถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดตั้งหรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๙ บรรดาข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติจังหวัด เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาลหรือข้อบัญญัติเมืองพัทยา ซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถานที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติจังหวัด เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาลหรือข้อบัญญัติเมืองพัทยา ออกใช้บังคับตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานสาธารณสุขกับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ทิณสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

๑๒.

ร่างพระราชบัญญัติ
ยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสม
กับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สำเนา)

เลขรับ ๒๑/๒๕๕๙ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยกระผมและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวม ๒๖ คน ประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ และตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ผู้เสนอ
(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม ผู้เสนอ
(นายวิษณุ เครืองาม)

(ลงชื่อ) สุรชัย ภูประเสริฐ ผู้เสนอ
(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

(ลงชื่อ) สุจิต บุญบงการ ผู้เสนอ
(นายสุจิต บุญบงการ)

(ลงชื่อ) พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ผู้เสนอ
(พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม)

(ลงชื่อ) สมเกียรติ อ่อนวิมล ผู้เสนอ
(นายสมเกียรติ อ่อนวิมล)

(โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสม
กับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) สุพัทธ์ พุฒกา ผู้เสนอ
(นายสุพัทธ์ พุฒกา)	(ลงชื่อ) เสถียร เศรษฐสิทธิ์ ผู้เสนอ
(นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์)
(ลงชื่อ) คักดิ์ชัย ธนบุญชัย ผู้เสนอ
(นายคักดิ์ชัย ธนบุญชัย)	(ลงชื่อ) ทวี สุรฤทธิกุล ผู้เสนอ
(นายทวี สุรฤทธิกุล)
(ลงชื่อ) บดินทร์ อัคราณิชย์ ผู้เสนอ
(นายบดินทร์ อัคราณิชย์)	(ลงชื่อ) วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ผู้เสนอ
(นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์)
(ลงชื่อ) พลเอก ปรีชา โรจนเสน ผู้เสนอ
(พลเอก ปรีชา โรจนเสน)	(ลงชื่อ) พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ ผู้เสนอ
(พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์)
(ลงชื่อ) บุญสม ศิริบำรุงสุข ผู้เสนอ
(นายบุญสม ศิริบำรุงสุข)	(ลงชื่อ) พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ ผู้เสนอ
(พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์)
(ลงชื่อ) ภัทระ คำพิทักษ์ ผู้เสนอ
(นายภัทระ คำพิทักษ์)	(ลงชื่อ) เตือนใจ ดีเทศน์ ผู้เสนอ
(นางเตือนใจ ดีเทศน์)
(ลงชื่อ) พลเรือเอก นพพร อาชวาคม ผู้เสนอ
(พลเรือเอก นพพร อาชวาคม)	(ลงชื่อ) วันชัย ศิริชนะ ผู้เสนอ
(นายวันชัย ศิริชนะ)
(ลงชื่อ) ชัยอนันต์ สมุทวณิช ผู้เสนอ
(นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)	(ลงชื่อ) อำพล จินดาวัฒนะ ผู้เสนอ
(นายอำพล จินดาวัฒนะ)
(ลงชื่อ) คำบุญ สิทธิสมาน ผู้เสนอ
(นายคำบุญ สิทธิสมาน)	(ลงชื่อ) ไพศาล พิชมงคล ผู้เสนอ
(นายไพศาล พิชมงคล)
(ลงชื่อ) วุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์ ผู้เสนอ
(นายวุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์)	(ลงชื่อ) พลเรือโท พระจุนด์ ตามประทีป ผู้เสนอ
(พลเรือโท พระจุนด์ ตามประทีป)

สำเนาถูกต้อง

(นายรพีพงศ์ ภูษฎาภิรมย์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติ
สำนักงานประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- ยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน ดังต่อไปนี้
- (๑) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕
 - (๒) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖
 - (๓) พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ และพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นกฎหมายที่ไม่มีผลใช้บังคับในทางปฏิบัติ จำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร และไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน สมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ว่า

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ และพระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๔๘๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

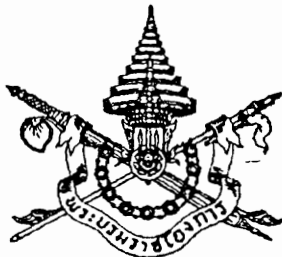
พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๔๖

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สมาชิกสภานิติบัญญัติ เป็นผู้เสนอ)

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ
ยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน
พ.ศ. ๒๕๔๖

๑. กฎหมายโปติก ๕๓ ข้อ ซึ่งจะรักษาน้ำที่ในพระนคร แลนอกพระนคร
๒. พระราชบัญญัติกษัตริย์สยาม ปีรัตนโกสินทรศก ๑๑๓
๓. พระราชบัญญัติป้องกันโรคสัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๕
๔. ประกาศเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสำหรับตรวจป้องกันโรคสัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๕
๕. พระราชบัญญัติสำหรับตรวจป้องกันโรคสัตว์พาหนะแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔
๖. พระราชบัญญัติสำหรับตรวจป้องกันโรคสัตว์พาหนะแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๗๔
๗. พระราชบัญญัติรดถาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๐
๘. ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรดถาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๐
๙. ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรดถาก
๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรดถาก รดจ้าง รดชนน้ ขนาดเกวียน และล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๖๕
๑๑. พระราชบัญญัติรดถากแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕
๑๒. พระราชบัญญัติรดถาก (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕
๑๓. พระราชบัญญัติรดถาก (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๗๕
๑๔. พระราชบัญญัติรดจ้าง รัตนโกสินทรศก ๑๒๔
๑๕. พระราชบัญญัติคามช้าง รัตนโกสินทรศก ๑๒๗
๑๖. พระราชบัญญัติสำหรับกำจัดฝักคบขรา พ.ศ. ๒๔๕๖
๑๗. พระราชบัญญัติรั้งสัตว์พลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗
๑๘. พระราชบัญญัติขนาดเกวียน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
๑๙. พระราชบัญญัติอิกรมประณปราชิก พระพุทธศักราช ๒๔๖๓
๒๐. พระราชบัญญัติปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๔๗๑
๒๑. พระราชบัญญัติว่าด้วยการทำพินัยกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๕
๒๒. พระราชบัญญัติป้องกันลูกเรือหลบหนีจากหน้าที่เรือค้าขาย หรือไม่อยู่ในเรือเกินเวลาอันสมควร

พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๖	ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)
<p>๒๓. พระราชบัญญัติสอบสวนภาวะกรรมกร พุทธศักราช ๒๔๗๕</p> <p>๒๔. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๘</p> <p>๒๕. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑</p> <p>๒๖. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔</p> <p>๒๗. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๖</p> <p>๒๘. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๘</p> <p>๒๙. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๒</p> <p>๓๐. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐</p> <p>๓๑. พระราชบัญญัติกักกันผู้มีต้นคานเป็นผู้ร้าย พุทธศักราช ๒๔๗๕</p> <p>๓๒. พระราชบัญญัติการบริษัทยานยนต์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๑</p> <p>๓๓. พระราชบัญญัติการบริษัทยานยนต์พาหนะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕</p> <p>๓๔. พระราชบัญญัติการบริษัทยานยนต์พาหนะ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕</p> <p>๓๕. พระราชบัญญัติการสวนครัว และการเลี้ยงสัตว์ เพื่อประโยชน์แห่งครัวเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒</p> <p>๓๖. พระราชกำหนดจัดตั้งศาลพิเศษเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีความผิดฐานขบถภายนอกพระราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๘๓ และพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดตั้งศาลพิเศษเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีความผิดฐานขบถภายนอกพระราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๘๓</p> <p>๓๗. พระราชบัญญัติบำรุงพืช พุทธศักราช ๒๔๘๓</p> <p>๓๘. พระราชบัญญัติจำกัดสิทธิคนไทยผู้กระทำการอันเป็นกบฏแก่ชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๔</p> <p>๓๙. พระราชกำหนดกำหนดเขตหวงห้ามคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราช</p> <p>๔๐. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖</p> <p>๔๑. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆ ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๘</p> <p>๔๒. พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว พุทธศักราช ๒๔๘๘</p> <p>๔๓. พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๘</p> <p>๔๔. พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๓</p> <p>๔๕. พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๘๘</p> <p>๔๖. พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓</p> <p>๔๗. พระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย พ.ศ. ๒๔๘๘</p>	

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกกฎหมายตามที่ระบุในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

ยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๕๕๖

๑. กฎหมายโปลิศ ๕๓ ข้อ ซึ่งจะรักษาน้ำที่ในพระนคร แลนอกพระนคร
๒. พระราชบัญญัติลักษณะพยาน ปรีดณโกสินทร์ศก ๑๑๓
๓. พระราชบัญญัติป้องกันโรคสัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๕
๔. ประกาศเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสำหรับตรวจป้องกันโรคสัตว์พาหนะ รัตนโกสินทรศก ๑๑๕
๕. พระราชบัญญัติสำหรับตรวจป้องกันโรคสัตว์พาหนะแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔
๖. พระราชบัญญัติสำหรับตรวจป้องกันโรคสัตว์พาหนะแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๗๔
๗. พระราชบัญญัติรถลาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๐
๘. ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรถลาก รัตนโกสินทรศก ๑๒๐
๙. ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติรถลาก
๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถลาก รถจ้าง รถยนต์ ขนาดเกวียน และล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๖๕
๑๑. พระราชบัญญัติรถลากแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕
๑๒. พระราชบัญญัติรถลาก (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๔
๑๓. พระราชบัญญัติรถลาก (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๘๕
๑๔. พระราชบัญญัติรถจ้าง รัตนโกสินทรศก ๑๒๔
๑๕. พระราชบัญญัติตามช้าง รัตนโกสินทรศก ๑๒๗
๑๖. พระราชบัญญัติสำหรับกำจัดผักตบชวา พ.ศ. ๒๔๕๖
๑๗. พระราชบัญญัติชั้นสูตรพลิกศพ พ.ศ. ๒๔๕๗
๑๘. พระราชบัญญัติขนาดเกวียน พระพุทธศักราช ๒๔๕๕
๑๙. พระราชบัญญัติอธิกรณประดมปาราชิก พระพุทธศักราช ๒๔๖๓
๒๐. พระราชบัญญัติปรัมการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พุทธศักราช ๒๔๗๑
๒๑. พระราชบัญญัติว่าด้วยการทำพินัยกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๕
๒๒. พระราชบัญญัติป้องกันลูกเรือหลบหนีจากหน้าที่เรือค้าขาย หรือไม่อยู่ในเรือเกินเวลาอันสมควร

๒๓. พระราชบัญญัติสอบสวนภาวะกรรมกร พุทธศักราช ๒๔๗๕
๒๔. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๘
๒๕. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑
๒๖. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔
๒๗. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๖
๒๘. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๙
๒๙. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๒
๓๐. พระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐
๓๑. พระราชบัญญัติกักกันผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย พุทธศักราช ๒๔๗๕
๓๒. พระราชบัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๑
๓๓. พระราชบัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕
๓๔. พระราชบัญญัติการเปรียบเทียบคดีอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕
๓๕. พระราชบัญญัติการสวนครัว และการเลี้ยงสัตว์ เพื่อประโยชน์แห่งครัวเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒
๓๖. พระราชกำหนดจัดตั้งศาลพิเศษเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีความผิดฐานขบถภายนอก พระราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๘๓ และพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดตั้งศาลพิเศษ เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีความผิดฐานขบถภายนอกพระราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๘๓
๓๗. พระราชบัญญัติบำรุงพืช พุทธศักราช ๒๔๘๓
๓๘. พระราชบัญญัติจำกัดสิทธิคนไทยผู้กระทำการอันเป็นภัยแก่ชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๔
๓๙. พระราชกำหนดกำหนดเขตค้ำหวงห้ามคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดกำหนดเขตค้ำหวงห้ามคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๔
๔๐. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖
๔๑. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆ ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๘
๔๒. พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว พุทธศักราช ๒๔๘๙
๔๓. พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๙
๔๔. พระราชบัญญัติสำรวจและห้ามกักกันข้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๓
๔๕. พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๘
๔๖. พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓
๔๗. พระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย พ.ศ. ๒๔๙๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาได้มีการประกาศใช้บังคับกฎหมายเป็นจำนวนมาก และไม่มีการยกเลิกอย่างเป็นระบบ โดยมีการตรากฎหมายใหม่และใช้กฎหมายใหม่โดยไม่ยกเลิกกฎหมายเก่าหรือกฎหมายบางฉบับไม่มีการใช้บังคับเพราะใช้ไม่ได้ผล หรือไม่มีการใช้เพราะไม่เหมาะสม หรือสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้น จึงเกิดข้อสงสัยว่ากฎหมายบางฉบับยังคงใช้บังคับอยู่หรือไม่ หรือยังคงควรมีกฎหมายเช่นนั้นอยู่หรือไม่ จึงสมควรมีการชำระสะสางอย่างแจ่มชัดว่ากฎหมายใดยังคงควรใช้บังคับอยู่ เพื่อความชัดเจนของระบบกฎหมายไทย ซึ่งจากการตรวจสอบกฎหมายที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๐ อันเป็นช่วงเวลาที่ยังมีปัญหาไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสภาพการใช้บังคับกฎหมาย และตรวจสอบกฎหมายเก่ากว่าช่วงเวลาดังกล่าว บางฉบับที่เคยมีการตรวจสอบแล้วว่ายังไม่ถูกยกเลิก รวมเป็นจำนวนกฎหมายที่มีการตรวจสอบทั้งหมด ๒,๒๘๓ ฉบับ ซึ่งจากเนื้อหาสาระของกฎหมายเหล่านั้น แยกได้เป็น ๕ กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่งเป็นกฎหมายที่มีการยกเลิกโดยชัดเจนแล้ว จำนวน ๑,๑๐๕ ฉบับ กลุ่มที่สองเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับเฉพาะคราวและมีจุดสิ้นสุดการใช้ในตัว จำนวน ๕๖๒ ฉบับ กลุ่มที่สามเป็นกฎหมายที่ไม่มีการบังคับใช้ เพราะมีกฎหมายใหม่แล้ว ซึ่งนับรวมกับฉบับแก้ไขเพิ่มเติมด้วยมีจำนวน ๕ ฉบับ กลุ่มที่สี่เป็นกฎหมายที่มีเนื้อหาสาระทันสมัยการใช้บังคับ เพราะไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งนับรวมกับฉบับแก้ไขเพิ่มเติมด้วยมีจำนวน ๓๘ ฉบับ และกลุ่มที่ห้าเป็นกฎหมายที่เหลือซึ่งยังคงใช้บังคับอยู่แต่ต้องศึกษาในรายละเอียดต่อไปว่าควรคงไว้หรือจะปรับปรุงแก้ไขให้ทันสมัยและเป็นระบบ ดังนั้น ในชั้นนี้จึงพิจารณาเห็นว่า กฎหมายในกลุ่มที่หนึ่งและกลุ่มที่สองสิ้นสุดการใช้บังคับแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติยกเลิกอีก ส่วนกฎหมายกลุ่มที่สามและกลุ่มที่สี่สมควรได้มีการยกเลิกเสีย เพื่อมิให้เกิดการสับสนในการใช้กฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตอนที่ ๖๓ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๔๕

พระราชบัญญัติ
วันชัมแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๕๔๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔)
อาทิตย์ ทิพอาภา
ปวีติ พนมยงค์
ตราไว้ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

๑๗๔๕

๒๕ กันยายน ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๖๓

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงแก้ไข
กติหมายว่าด้วยวันชัมแห่งชาติ วางรากฐานให้มั่นคง บำรุง
เทอดทูนและกะทำให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วันชัมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติบำรุงวันชัมแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๔๘๓ และพระราชบัญญัติบำรุงวันชัมแห่ง
ชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วันชัม” หมายความว่า ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญ
งอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าว
หน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน

๑๗๔๖

ตอนที่ ๖ ๓ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๔๘๕

มาตรา ๕ บุคคลทุกคนมีหน้าที่ปฏิบัติความ วัฒนธรรมแห่ง
ชาติ และต้องผูกส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของชาติ โดย
รักชาติไว้ซึ่งวัฒนธรรมตามประเพณีอันดีงาม และช่วยกันปรับ
ปรุงทะนุบำรุงให้ดียิ่งขึ้นตามกาลสมัย

มาตรา ๖ วัฒนธรรมซึ่งบุคคลจักต้องปฏิบัติตาม นอกจาก
จะได้กำหนดไว้โดยพระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระ
ราชกฤษฎีกาได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. ความประพฤติเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยา
และมารยาทในที่สาธารณะสถานหรือที่ปรากฏแก่สาธารณะชน
๒. ความประพฤติเรียบร้อยในการปฏิบัติตนและการ
ปฏิบัติต่อบ้านเรือน
๓. ความประพฤติเรียบร้อยในการประพฤติตนอันเป็น
ทางนำมาซึ่งเกียรติของชาติไทย และพระพุทธศาสนา
๔. ความมีสัมถภาพและมารยาทเกี่ยวกับวิธีดำเนินงาน
อาชีพ
๕. ความเจริญงอกงามแห่งจิตใจและศีลธรรมของประชา
ชน

๑๗๔๗

๒๕ กันยายน ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๖๓

- ๖. ความเจริญก้าวหน้าในทางวรรณกรรมและศิลปกรรม
- ๗. ความนิยมไทย

มาตรา ๗ ในการกำหนดวัฒนธรรมโดยพระราชกฤษฎีกา ตามความในมาตราก่อน ให้คำนึงถึงสภาพแห่งท้องที่ ความ เป็นใหญ่ และประเภทของบุคคลในท้องที่ เป็นแห่ง ๆ ไป

มาตรา ๘ ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมขึ้นสภาหนึ่งเรียกว่า "สภา วัฒนธรรมแห่งชาติ" และให้สภานี้เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๙ ให้สภาวัฒนธรรมแห่งชาติมีหน้าที่

(๑) ค้นคว้า ตัดแปลง รักษา และส่งเสริมวัฒนธรรมแห่ง ชาติที่มีอยู่

(๒) ค้นคว้า ตัดแปลง และกำหนดวัฒนธรรมที่ควรรับ ไว้หรือปรับปรุงต่อไป

(๓) เผยแพร่วัฒนธรรมแห่งชาติให้เหมาะสมกับกาลสมัย

(๔) ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมแห่งชาติในจิตใจ ของประชาชนจนเป็นนิสัย

(๕) ให้ความเห็น รับปรึกษา และปฏิบัติกิจการตามความ มุ่งหมายของรัฐบาลในกิจการอันเกี่ยวกับวัฒนธรรมแห่งชาติ

๑๙๔๘

ตอนที่ ๖๓ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๔๘๕

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแลการดำเนินกิจการโดยทั่วไปของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ กรรมการและเลขาธิการของสภานี้ คณะรัฐมนตรีจะได้แต่งตั้งขึ้นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ให้แบ่งงานของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็น ๔ สำนัก คือ

- (๑) สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ
- (๒) สำนักวัฒนธรรมทางระเบียบประเพณี
- (๓) สำนักวัฒนธรรมทางศิลปกรรม
- (๔) สำนักวัฒนธรรมทางวรรณกรรม

มาตรา ๑๒ กิจการซึ่งจะพึงปฏิบัติในสำนักต่าง ๆ ให้สภาวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนดเป็นระเบียบการขึ้นไว้

มาตรา ๑๓ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ อาจได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือจะรับเงินบำรุงจากบุคคลหรือองค์การใดก็ได้

มาตรา ๑๔ สมาคมหรือองค์การใดซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับงานของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ไม่ว่าจะได้ตั้งอยู่ก่อน

๑๗๔๕

๒๕ กันยายน ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๖๓

แล้วหรือไม่ก็ตาม ต้องได้รับอนุญาตจากสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ
ก่อนจึงจะดำเนินการจัดตั้งตามกคหมายหรือคำร่างหยุดต่อไป
ได้ และเมื่อได้ตั้งขึ้นหรือคำร่างหยุดแล้ว ให้หยุดในความ
ควบคุมของสภานี้

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งโดย
อภัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา
๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท

เงินที่ได้จากค่าปรับเช่นว่านี้ ให้ถือเป็นเงินช่วยการ
ประณตีสักตามความหมายของประมวลรัศดาการ

มาตรา ๑๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้ และให้มีอำนาจออกกคเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กคนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้
ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

1 มกราคม 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 1

พระราชบัญญัติ
 วัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2)
 พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2489

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พุทธศักราช 2485

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 1. เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 1 มกราคม 2486

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีขึ้นชื่อแห่งชาติ พุทธศักราช 2485

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีขึ้นชื่อแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2486”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติวิธีขึ้นชื่อแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 8 ให้สภาวิธีขึ้นชื่อแห่งชาติเป็นทบวงการเมืองอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี”

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติวิธีขึ้นชื่อแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 11 ให้แบ่งงานของสภาวิธีขึ้นชื่อแห่งชาติเป็น 5 สำนัก คือ

1 มกราคม 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 1

- (1) สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ
- (2) สำนักวัฒนธรรมทางระเบียบประเพณี
- (3) สำนักวัฒนธรรมทางศิลปกรรม
- (4) สำนักวัฒนธรรมทางวรรณกรรม
- (5) สำนักวัฒนธรรมฝ่ายหญิง”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
“มาตรา 14 สมาคมหรือองค์การใด ซึ่งมีวัตถุประสงค์
เกี่ยวกับงานของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ไม่ว่าจะได้ตั้งหยุดก่อน
แล้วหรือไม่ก็ตาม ต้องได้รับอนุญาตจากสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ
ก่อนจึงจะดำเนินการจัดตั้งตามกตหมยหรือดำรงหยุดต่อไปได้
และเมื่อได้ตั้งขึ้นหรือดำรงหยุดแล้ว ให้หยุดในความควบคุม
ของสภานี้ สมาคมหรือองค์การที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ดำรง
หยุดต่อไป ให้เลิกและหยุดดำเนินการทันที อนึ่ง ถ้าสภา
วัฒนธรรมแห่งชาติพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนการอนุญาต
ที่ให้ไว้แก่สมาคมหรือองค์การใดก็ได้ สมาคมหรือองค์การ
เช่นว่านั้นจักต้องเลิกและหยุดดำเนินการทันทีดุจกัน”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน.

ตอนที่ 1 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 1 มกราคม 2486

“มาตรา 15 ผู้ใดฝ่าฝืนพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา 6 มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 15 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญแห่งชาติ พุทธศักราช 2485

“มาตรา 15 ทวิ ผู้ใดโคสนาธิชนวน เข้าเป็นธุระในการจัดการเป็นสมาชิกหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนความเป็นอยู่ของสมาคมหรือองค์การซึ่งยังมิได้รับอนุญาตจากสภาวัฒนธรรมแห่งชาติให้จัดตั้งขึ้นตามกคหมายได้ หรือซึ่งสภาวัฒนธรรมแห่งชาติได้เพิกถอนการอนุญาต หรือสภาวัฒนธรรมแห่งชาติไม่อนุญาตให้สมาคมหรือองค์การนั้นจัดตั้งหรือดำรงอยู่ต่อไป มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 8 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ

เลื่อยโซ่ยนต์

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซ่ยนต์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เลื่อยโซ่ยนต์” หมายความว่า เครื่องมือสำหรับใช้ตัดไม้หรือแปรรูปไม้ที่มีฟันเลื่อยติดกับโซ่ ซึ่งขับเคลื่อนด้วยกำลังเครื่องจักรกล และให้หมายความรวมถึงส่วนหนึ่งส่วนใดที่เป็นส่วนประกอบของเครื่องมือดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

“มี” หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง

“ผลิต” หมายความว่า ทำหรือประกอบเพื่อการจำหน่าย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสำหรับกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับจังหวัดอื่น

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมี ผลิต หรือนำเข้าเลื่อยไซยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเปลี่ยนแปลงเลื่อยไซยนต์ให้มีกำลังเครื่องจักรกลเพิ่มขึ้น จากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยไซยนต์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลื่อยไซยนต์ต้องจัดทำบัญชีและหมายเลขแสดงหน่วยการผลิตตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

การออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยไซยนต์ ให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ทำเครื่องหมายที่เลื่อยไซยนต์ ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยไซยนต์ไว้ด้วย

มาตรา ๕ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔ ให้เป็นไป ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยไซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยไซยนต์ และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมาย ว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครอง สัตว์ป่ามาก่อน

ความในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับกับนิติบุคคลในทางศาสนา และกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรอื่นของรัฐ

มาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ภายในจังหวัดเดียวกันกับที่ได้รับใบอนุญาต ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้ออกใบอนุญาต

(๒) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ไปยังจังหวัดอื่น ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้มีอำนาจในจังหวัดนั้น

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ผู้ใดมีเลื่อยโซยนต์ต้องมีใบอนุญาตหรือสำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตสำหรับเลื่อยโซยนต์เครื่องนั้นเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทันที

มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ประสงค์จะนำหรือให้ผู้อื่นนำเลื่อยโซยนต์ของตนออกไปใช้นอกพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า เป็นการชั่วคราว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องขออนุญาตโดยระบุพื้นที่ และระยะเวลาที่จะนำไปใช้ต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์และให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์อนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่รับคำขอ และถ้านายทะเบียนเลื่อยโซยนต์มิได้ดำเนินการพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่านายทะเบียนเลื่อยโซยนต์มีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ และให้ถือว่าไปรับคำขอเสมือนหนึ่งเป็นหนังสืออนุญาต

ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้ออกใบแจ้งและส่งสำเนาหนังสืออนุญาตให้แก่ นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาต ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาตประกาศการอนุญาตหรือคำขออนุญาตดังกล่าว ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของพื้นที่นั้น

ในกรณีมีเหตุอันควร ผู้ได้รับใบอนุญาตจะขออนุญาตต่อระยะเวลาที่ให้นำเลื่อยโซยนต์ออกไปใช้ นอกพื้นที่อีกได้ แต่ต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ถ้ามีการนำเลื่อยโซ่ยนต์ที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔ ไปใช้ในการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ได้รับใบอนุญาตมีส่วนร่วมในการกระทำผิดนั้น

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดซ่อมแซมเลื่อยโซ่ยนต์เป็นธุรกิจเพื่อสินจ้าง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์

คุณสมบัติของผู้ได้รับใบอนุญาต การขอใบอนุญาต และการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซมเลื่อยโซ่ยนต์เป็นธุรกิจเพื่อสินจ้างจะกระทำการเช่นว่านี้ได้แต่เฉพาะแก่เลื่อยโซ่ยนต์ที่มีผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้เลื่อยโซ่ยนต์และเมื่อเลื่อยโซ่ยนต์นั้นมีเครื่องหมายถูกต้องตามใบอนุญาตเท่านั้น

มาตรา ๑๑ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซ่ยนต์ตาย ให้ทายาทผู้ครอบครองเลื่อยโซ่ยนต์นั้น หรือผู้จัดการมรดกของผู้ตายแจ้งการตายและการครอบครองต่อนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ตามใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ทราบการตายของผู้ได้รับใบอนุญาต

นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์มีอำนาจสั่งให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกตามวรรคหนึ่งเก็บรักษาหรือใช้เลื่อยโซ่ยนต์ของผู้ได้รับใบอนุญาตที่ตายไว้ได้ และถ้ามีข้อโต้แย้งถึงสิทธิของทายาทก็ให้ผู้ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ดังกล่าวเก็บรักษาไว้จนกว่าข้อโต้แย้งนั้นถึงที่สุด

ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย หรือถ้ามีข้อโต้แย้งถึงเรื่องสิทธิของทายาทนับแต่วันที่ข้อโต้แย้งนั้นถึงที่สุด ผู้จัดการมรดกหรือทายาทอาจขออนุญาตใหม่ได้ เมื่อนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ได้ออกใบอนุญาตให้แล้ว ห้ามมอบเลื่อยโซ่ยนต์นั้นแก่ผู้ได้รับใบอนุญาตใหม่ ถ้าไม่ออกใบอนุญาตให้ใหม่ ก็ให้แจ้งให้ผู้ขอทราบและสั่งให้จัดจำหน่ายเลื่อยโซ่ยนต์นั้นภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันรับคำสั่ง มิฉะนั้นให้นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์มีอำนาจจัดการขายทอดตลาดเลื่อยโซ่ยนต์นั้น เงินสุทธิที่ได้รับจากการขายทอดตลาดให้เปิดบัญชีเงินฝากไว้ให้แก่ผู้มีสิทธิที่มาขอรับต่อไป

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔ เป็นนิติบุคคล และนิติบุคคลนั้นเลิกกัน ให้ผู้ชำระบัญชีนำส่งเลื่อยโซ่ยนต์แก่นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์เพื่อเก็บรักษาตลอดระยะเวลาที่ยังคงทำการชำระบัญชีนั้น

ในการแบ่งสินทรัพย์สินให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นของนิติบุคคล ให้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นที่ได้รับการแบ่งสินเลื่อยโซ่ยนต์ แจ้งขอรับและขอใบอนุญาตมิไว้ซึ่งเลื่อยโซ่ยนต์นั้นต่อนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการแบ่งสินเลื่อยโซ่ยนต์จากผู้ชำระบัญชี

ในกรณีที่ผู้ชำระบัญชีประสงค์จะขายเลื่อยไซยนต์เพื่อการชำระหนี้ของนิติบุคคลนั้น ให้ผู้ชำระบัญชีแจ้งต่อนายทะเบียนเลื่อยไซยนต์เพื่อทราบ และไม่ว่าในกรณีใดจะขายให้แก่บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้

ให้ผู้ประสงค์จะซื้อเลื่อยไซยนต์ตามความในวรรคสามมายื่นคำขอรับและขอมิใบอนุญาตมิไว้ซึ่งเลื่อยไซยนต์นั้นต่อนายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้ตกลงซื้อขายกัน

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่มิให้นำจับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้จ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับเป็นจำนวนเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับตามคำพิพากษาโดยจ่ายจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาล ถ้าผู้กระทำความผิดชำระเงินค่าปรับไม่ถึงจำนวนที่ต้องจ่ายค่าสินบนนำจับได้ครบถ้วน ให้จ่ายเงินสินบนนำจับเพียงเท่าที่ผู้กระทำความผิดชำระ

ในกรณีที่มิให้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนำจับให้คนละเท่า ๆ กัน

การจ่ายเงินสินบนนำจับนั้น จะจ่ายได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

มาตรา ๑๔ ผู้ใดมีเลื่อยไซยนต์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ามาขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่มีความผิดตามมาตรา ๔ และให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยไซยนต์แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตนั้น เว้นแต่จะขาดคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งปฏิบัติตามวรรคหนึ่งไม่ต้องรับโทษตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ความในวรรคสอง มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ที่ถูกจับกุมและถูกดำเนินคดีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและคดียังไม่ถึงที่สุด

ในกรณีที่นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์มิได้ออกใบอนุญาตให้ เมื่อผู้นั้นได้นำเลื่อยไซยนต์มามอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งไม่อนุญาต

ในกรณีที่ผู้ใดมิได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ ให้เลื่อยไซยนต์ของผู้นั้นตกเป็นของแผ่นดินนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่อนุญาตหรือนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัย

เลื่อยไซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคห้า ให้นำไปใช้ประโยชน์ในราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์มิคำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ยื่นคำขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตต่อนายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ผู้มีคำสั่งไม่อนุญาตนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่อนุญาต

ให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์โดยการอนุญาตตามคำขอหรือยื่นยันคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวัน

ในกรณีที่นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ยื่นยันคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งยื่นยันคำสั่งไม่อนุญาตต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งยื่นยันคำสั่งไม่อนุญาต มาตรา ๑๖ การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งริบเลื่อยไซยนต์นั้น เลื่อยไซยนต์ที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และต้องแก้ไขให้เลื่อยไซยนต์นั้นมีกำลังเครื่องจักรกลเท่าที่ขออนุญาตไว้เดิมภายในเวลาที่ศาลกำหนด หากไม่ปฏิบัติตามให้ศาลสั่งริบเลื่อยไซยนต์นั้น

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยเฉพาะ การป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าไม้อาจประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สาเหตุหนึ่งเนื่องจาก มีการใช้เลื่อยโซ่ยนต์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้และแปรรูปไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงกันอย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มีการ มาตรการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยกฎหมายอื่นอยู่แล้วก็ตาม แต่ยังคงมีการลักลอบนำเลื่อยโซ่ยนต์เข้ามา ในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าจำนวนมาก จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซ่ยนต์เพื่อควบคุม การมีไว้ในครอบครอง และการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปราม การบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาลและในขณะเดียวกันไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลื่อย โซ่ยนต์โดยสุจริต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑๓.

ร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สำเนา)

เลขรับ ๔/๒๕๔๔ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๔
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

๒. รายงานการศึกษาโครงการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการทำ การใช้ และการเก็บ
รักษาข้อมูลเอกสารในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e-document law)

ด้วยกระผมและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวม ๒๖ คน ประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อขจัดปัญหาอันทำให้กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับได้
ไม่สมเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้แต่เดิม

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล รวมทั้งรายงานการศึกษาตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ซึ่งจัดทำโดย
ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๔ ต่อไปด้วย
จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ผู้เสนอ
(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม ผู้เสนอ
(นายวิษณุ เครืองาม)

(ลงชื่อ) สุรชัย ภูประเสริฐ ผู้เสนอ
(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

(ลงชื่อ) สุจิต บุญบงการ ผู้เสนอ
(นายสุจิต บุญบงการ)

(ลงชื่อ) พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม ผู้เสนอ
(พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม)

(ลงชื่อ) สมเกียรติ อ่อนวิมล ผู้เสนอ
(นายสมเกียรติ อ่อนวิมล)

(โปรดพลิก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ต่อ)

(ลงชื่อ) สุพัทธ์ พุ่มกา ผู้เสนอ (นายสุพัทธ์ พุ่มกา)	(ลงชื่อ) ศักดิ์ชัย ธนบุญชัย ผู้เสนอ (นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย)
(ลงชื่อ) เสถียร เศรษฐสิทธิ์ ผู้เสนอ (นายเสถียร เศรษฐสิทธิ์)	(ลงชื่อ) ทวี สุรฤทธิกุล ผู้เสนอ (นายทวี สุรฤทธิกุล)
(ลงชื่อ) บดินทร์ อัคราณิชย์ ผู้เสนอ (นายบดินทร์ อัคราณิชย์)	(ลงชื่อ) วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ผู้เสนอ (นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์)
(ลงชื่อ) พลเอก ปรีชา โรจนเสน ผู้เสนอ (พลเอก ปรีชา โรจนเสน)	(ลงชื่อ) วันชัย ศิริชนะ ผู้เสนอ (นายวันชัย ศิริชนะ)
(ลงชื่อ) บุญสม ศิริบำรุงสุข ผู้เสนอ (นายบุญสม ศิริบำรุงสุข)	(ลงชื่อ) พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ ผู้เสนอ (พลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์)
(ลงชื่อ) ภัทระ คำพิทักษ์ ผู้เสนอ (นายภัทระ คำพิทักษ์)	(ลงชื่อ) เตือนใจ ตีเทศน์ ผู้เสนอ (นางเตือนใจ ตีเทศน์)
(ลงชื่อ) บัญญัติ ทศนิยมะเวช ผู้เสนอ (นางบัญญัติ ทศนิยมะเวช)	(ลงชื่อ) อำพล จินตาวีฒนะ ผู้เสนอ (นายอำพล จินตาวีฒนะ)
(ลงชื่อ) ชัยอนันต์ สมุทวณิช ผู้เสนอ (นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)	(ลงชื่อ) ไพศาล ทิชมงคล ผู้เสนอ (นายไพศาล ทิชมงคล)
(ลงชื่อ) คำบุญ สิทธิสมาน ผู้เสนอ (นายคำบุญ สิทธิสมาน)	(ลงชื่อ) พลเรือโท พระจตุรนต์ ตามประทีป ผู้เสนอ (พลเรือโท พระจตุรนต์ ตามประทีป)
(ลงชื่อ) วุฒิพงษ์ เจริญจรรย์วัฒน์ ผู้เสนอ (นายวุฒิพงษ์ เจริญจรรย์วัฒน์)	(ลงชื่อ) พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์ ผู้เสนอ (พลเอก เพิ่มศักดิ์ พวงสาโรจน์)

สำเนาถูกต้อง

(นายรพีพงศ์ นุชฎาภิรมย์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติ

สำนักการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมให้การฉีกกฎหมายบังคับให้ต้องมีการปิดอาหารแก่ตมปี หรือประทับตราสำคัญในหนังสือ หรือเอกสาร หากได้มีการชำระเงินแทนหรือประทับตราสำคัญด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือดำเนินการอื่นกระทำได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้วิธีการลงลายมือชื่อในหนังสือมีวิธีการที่เชื่อถือได้ ที่รัดกุมและชัดเจนยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้เอกสารสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์มาจากข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นต้นฉบับที่ใช้อ้างอิงเป็นพยานหลักฐานได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้การรับฟังพยานหลักฐานของศาลในคดีต่าง ๆ ชัดเจนขึ้น และให้อำนาจประธานศาลซึ่งหลายออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานเพื่อสืบพยานผู้คดีดังกล่าวไว้บังคับได้จริงทางปฏิบัติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้การเก็บรักษาเอกสาร ในรูปอิเล็กทรอนิกส์มีความชัดเจนขึ้น โดยให้คณะกรรมการออกแนวปฏิบัติให้ถือปฏิบัติได้ เพื่อให้มีการจัดเก็บเอกสาร โดยอิเล็กทรอนิกส์กระทำได้จริงยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒)

เหตุผล

โดยเหตุที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้สามารถรองรับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ทำเป็นอิเล็กทรอนิกส์มาตั้งแต่ต้นให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเพื่อให้สามารถรองรับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่แปลงจากเอกสารกระดาษซึ่งอาจมีฐานะเป็นเพียงสำเนาเอกสาร ให้มีฐานะตามกฎหมายเท่าเทียมกับเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีฐานะเป็นต้นฉบับ รวมทั้งถึงพิมพ์ออกให้สามารถใช้งานได้แสดงในฐานะต้นฉบับ และเพื่อขจัดข้อขัดข้องอื่น ๆ อันไม่เอื้อต่อการทำธุรกรรม

ทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การประทับตราสำคัญ การปิดอากรแสตมป์ เป็นต้น ตลอดจนสามารถรับฟัง
พยานหลักฐานอิเล็กทรอนิกส์ได้ในทุกคดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
และส่งเสริมการใช้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ อันจะช่วยลดต้นทุน ภาระ และค่าใช้จ่ายซึ่งเกิด
จากเอกสารกระดาษ เพื่อประโยชน์ต่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในเวทีการค้าระหว่างประเทศ
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒๕ พค ๕๙

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..)"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ววรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔

"ในกรณีที่เกิดกฎหมายกำหนดให้ต้องมีการปิดอากรแสตมป์ หากได้มีการชำระเงินแทนหรือดำเนินการอื่นใดด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานของรัฐซึ่งเกี่ยวข้องประกาศกำหนดตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้ถือว่าหนังสือ หลักฐานเป็นหนังสือ หรือเอกสาร ซึ่งมีลักษณะเป็นตราสารนั้น ได้มีการปิดอากรแสตมป์และชี้ค้ำตามกฎหมายนั้นแล้ว

ในกรณีที่ต้องมีการประทับตราสำคัญในหนังสือ หลักฐานเป็นหนังสือ หรือเอกสารใดก็ตาม หากได้มีการประทับตราสำคัญด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือดำเนินการอื่นใด เช่น การลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ประกาศกำหนดตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้ถือว่าหนังสือ หลักฐานเป็นหนังสือ หรือเอกสารนั้น ได้มีการประทับตราสำคัญแล้ว"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔

วิธีการที่เชื่อถือได้ตาม (๒) ให้สำเนาถึง

ก. ความมั่นคงและรัดกุมของการใช้วิธีการหรืออุปกรณ์ในการระบุตัวบุคคล สภาพพร้อม
ใช้งานของทางเลือกในการระบุตัวบุคคล กฎเกณฑ์เกี่ยวกับลายมือชื่อที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
ระดับความมั่นคงปลอดภัยของการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ การปฏิบัติตามกระบวนการใน
การระบุตัวบุคคลโดยบุคคลผู้เป็นสื่อกลาง ระดับของการยอมรับหรือไม่ยอมรับวิธีการที่ใช้ในการ
ระบุตัวบุคคลในการทำธุรกรรม วิธีการระบุตัวบุคคล ๗ ช่วงเวลาที่มีการทำธุรกรรมและ
ติดต่อสื่อสาร

ข. ลักษณะ ประเภท หรือขนาดของธุรกรรมที่ทำ จำนวนครั้งหรือความสม่ำเสมอในการ
ทำธุรกรรม ประเพณีทางการค้าหรือทางปฏิบัติ ความสำคัญ มูลค่าของธุรกรรมที่ทำ หรือ

ค. ความรัดกุมของระบบการติดต่อสื่อสาร

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔

"ในการนี้ที่มีการทำสิ่งพิมพ์ออกของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ใด สำหรับใช้อ้างอิงในภายหลัง
หรือเป็นพยานหลักฐาน ให้ถือว่าสิ่งพิมพ์ออกนั้นเป็นต้นฉบับ หากมีข้อความถูกต้องตรงกับเมื่อ
ข้อความนั้นสร้างเสร็จสมบูรณ์"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และเพิ่มเติมวรรคสาม
และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔

"ห้ามมิให้ปฏิเสธการรับฟังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานในกระบวนการ
พิจารณาตามกฎหมายรวมถึงการพิจารณาในคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีอื่นใด เพียงเพราะเหตุ
ว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ในการชี้แจงน้ำหนักพยานหลักฐานว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จะเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใดนั้น
ให้พิจารณาถึงความน่าเชื่อถือของลักษณะหรือวิธีการที่ใช้สร้าง เก็บรักษา หรือสื่อสารข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์ ลักษณะหรือวิธีการรักษา ความครบถ้วน และไม่มีการเปลี่ยนแปลงของ
ข้อความลักษณะหรือวิธีการที่ใช้ในการระบุหรือแสดงตัวผู้ส่งข้อมูล รวมทั้งพฤติการณ์ที่
เกี่ยวข้องทั้งปวง

ให้ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด มีอำนาจออก
ข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานนั้นได้

ข้อกำหนดนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒ วรรคสี่ และวรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติ ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔

"ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความใด ที่ได้มีการจัดทำหรือแปลงให้อยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในภายหลังด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไมโครฟิล์ม และภาพดิจิทัล

คณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความตามวรรคสี่ ทั้งนี้ อาจรวมถึงการทำลายเอกสารหรือข้อความดังกล่าวด้วยก็ได้"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร)</p>
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔”</p> <p>มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๘ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕ ในกรณีที่ถูกหมายกำหนดให้การใดต้องทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดง ถ้าได้มีการจัดทำข้อความขึ้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง ให้ถือว่าข้อความนั้นได้ทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดงแล้ว</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..)”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔</p> <p>“ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการปิดอากรแสตมป์ หากได้มีการชำระเงินแทนหรือดำเนินการอื่นใดด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานของรัฐซึ่งเกี่ยวข้องประกาศกำหนดตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้ถือว่าหนังสือ หลักฐานเป็นหนังสือ หรือเอกสาร ซึ่งมีลักษณะเป็นตราสารนั้น ได้มีการปิดอากรแสตมป์และขีดฆ่าตามกฎหมายนั้นแล้ว</p> <p>ในกรณีที่ต้องมีการประทับตราสำคัญในหนังสือ หลักฐานเป็นหนังสือ หรือเอกสารใดก็ตาม หากได้มีการประทับตราสำคัญด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือดำเนินการอื่นใด เช่น การลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ประกาศกำหนดตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้ถือว่าหนังสือ หลักฐานเป็นหนังสือ หรือเอกสารนั้น ได้มีการประทับตราสำคัญแล้ว”</p>

*ร.ก.๒๕๔๔/๑๑๒ก/๒๖/๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๕ ในกรณีที่บุคคลพึงลงลายมือชื่อในหนังสือ ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีการลงลายมือชื่อแล้ว ถ้า</p> <p>(๑) ใช้วิธีการที่สามารถระบุตัวเจ้าของลายมือชื่อ และสามารถแสดงได้ว่าเจ้าของลายมือชื่อรับรองข้อความในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นว่าเป็นของตน และ</p> <p>(๒) วิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้โดยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการสร้างหรือส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แวดล้อมหรือข้อตกลงของคู่กรณี</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔</p> <p style="text-align: center;">“วิธีการที่เชื่อถือได้ตาม (๒) ให้คำนึงถึง</p> <p>ก. ความมั่นคงและรัดกุมของการใช้วิธีการหรืออุปกรณ์ในการระบุตัวบุคคล สภาพพร้อมใช้งานของทางเลือกในการระบุตัวบุคคล กฎเกณฑ์เกี่ยวกับลายมือชื่อที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระดับความมั่นคงปลอดภัยของการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ การปฏิบัติตามกระบวนการในการระบุตัวบุคคลโดยบุคคลผู้เป็นสื่อกลาง ระดับของการยอมรับหรือไม่ยอมรับวิธีการที่ใช้ในการระบุตัวบุคคลในการทำธุรกรรม วิธีการระบุตัวบุคคล ณ ช่วงเวลาที่มีการทำธุรกรรมและติดต่อสื่อสาร</p> <p>ข. ลักษณะ ประเภท หรือขนาดของธุรกรรมที่ทำ จำนวนครั้งหรือความสม่ำเสมอในการทำธุรกรรม ประเพณีทางการค้าหรือทางปฏิบัติ ความสำคัญ มูลค่าของธุรกรรมที่ทำ หรือ</p> <p>ค. ความรัดกุมของระบบการติดต่อสื่อสาร”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้นำเสนอหรือเก็บรักษาข้อความใดในสภาพที่เป็นมาแต่เดิมอย่างเอกสารต้นฉบับ ถ้าได้นำเสนอหรือเก็บรักษาในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าได้มีการนำเสนอหรือเก็บรักษาเป็นเอกสารต้นฉบับตามกฎหมายแล้ว</p> <p>(๑) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ใช้วิธีการที่เชื่อถือได้ในการรักษาความถูกต้องของข้อความตั้งแต่การสร้างข้อความเสร็จสมบูรณ์ และ</p> <p>(๒) สามารถแสดงข้อความนั้นในภายหลังได้</p> <p>ความถูกต้องของข้อความตาม (๑) ให้พิจารณาถึงความครบถ้วนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดของข้อความ เว้นแต่การรับรองหรือบันทึกเพิ่มเติม หรือการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ตามปกติในการติดต่อสื่อสาร การเก็บรักษา หรือการแสดงข้อความซึ่งไม่มีผลต่อความถูกต้องของข้อความนั้น</p> <p>ในการวินิจฉัยความน่าเชื่อถือของวิธีการรักษาความถูกต้องของข้อความตาม (๑) ให้พิจารณาถึงพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการสร้างข้อความนั้น</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ววรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔</p> <p style="text-align: center;">“ในกรณีที่มีการทำสิ่งพิมพ์ออกของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ใด สำหรับใช้อ้างอิงในภายหลังหรือเป็นพยานหลักฐาน ให้ถือว่าสิ่งพิมพ์ออกนั้นเป็นต้นฉบับ หากมีข้อความถูกต้องตรงกับเมื่อข้อความนั้นสร้างเสร็จสมบูรณ์”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ปฏิเสธการรับฟังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานในกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายเพียงเพราะเหตุว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ในการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จะเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใดนั้น ให้พิเคราะห์ถึงความน่าเชื่อถือของลักษณะหรือวิธีการที่ใช้สร้าง เก็บรักษา หรือสื่อสารข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ลักษณะหรือวิธีการรักษา ความครบถ้วน และไม่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อความ ลักษณะหรือวิธีการที่ใช้ในการระบุหรือแสดงตัวผู้ส่งข้อมูล รวมทั้งพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง</p>	<p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มความในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และเพิ่มเติมวรรคสาม และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔</p> <p>“ห้ามมิให้ปฏิเสธการรับฟังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานในกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายรวมถึงการพิจารณาในคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีอื่นใด เพียงเพราะเหตุว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>ในการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จะเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใดนั้น ให้พิเคราะห์ถึงความน่าเชื่อถือของลักษณะหรือวิธีการที่ใช้สร้าง เก็บรักษา หรือสื่อสารข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ลักษณะหรือวิธีการรักษา ความครบถ้วน และไม่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อความลักษณะหรือวิธีการที่ใช้ในการระบุหรือแสดงตัวผู้ส่งข้อมูล รวมทั้งพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง</p> <p>ให้ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด มีอำนาจออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานนั้นได้</p> <p>ข้อกำหนดนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”</p>

<p align="center">พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p align="center">ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้เก็บรักษาเอกสารหรือข้อความใด ถ้าได้เก็บรักษาในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าได้มีการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความตามที่กฎหมายต้องการแล้ว</p> <p>(๑) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นสามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง</p> <p>(๒) ได้เก็บรักษาข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นให้อยู่ในรูปแบบที่เป็นอยู่ในขณะที่สร้าง ส่ง หรือได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น หรืออยู่ในรูปแบบที่สามารถแสดงข้อความที่สร้าง ส่ง หรือได้รับให้ปรากฏอย่างถูกต้องได้ และ</p> <p>(๓) ได้เก็บรักษาข้อความส่วนที่ระบุถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง และปลายทางของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนวันและเวลาที่ส่งหรือได้รับข้อความดังกล่าว ถ้ามีความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับข้อความที่ใช้เพียงเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งหรือรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความใด อาจกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความนั้นได้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในมาตรานี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี</p>	<p align="center">มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒ วรรคสี่ และวรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔</p> <p align="center">“ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความใด ที่ได้มีการจัดทำหรือแปลงให้อยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในภายหลังด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ไมโครฟิล์ม และภาพดิจิทัล</p> <p align="center">คณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความตามวรรคสี่ ทั้งนี้ อาจรวมถึงการทำลายเอกสารหรือข้อความดังกล่าวด้วยก็ได้”</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ธุรกรรมในทางแพ่งและพาณิชย์ที่ดำเนินการโดยใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ธุรกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดมิให้นำพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับ

ความในวรรคหนึ่งไม่มีผลกระทบทะเทือนถึงกฎหมายหรือกฎใดที่กำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ธุรกรรมในการดำเนินงานของรัฐตามที่กำหนดในหมวด ๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกรรม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมในทางแพ่งและพาณิชย์ หรือในการดำเนินงานของรัฐตามที่กำหนดในหมวด ๔

“อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การประยุกต์ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือวิธีอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน และให้หมายความรวมถึงการประยุกต์ใช้วิธีการทางแสง วิธีการทางแม่เหล็ก หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้วิธีต่าง ๆ เช่นว่านั้น

“ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า ธุรกรรมที่กระทำขึ้นโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

“ข้อความ” หมายความว่า เรื่องราว หรือข้อเท็จจริง ไม่ว่าจะปรากฏในรูปแบบของตัวอักษร ตัวเลข เสียง ภาพ หรือรูปแบบอื่นใดที่สื่อความหมายได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ

“ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า ข้อความที่ได้สร้าง ส่ง รับ เก็บรักษา หรือประมวลผลด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โทรเลข โทรพิมพ์ หรือโทรสาร

“ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า อักษร อักษรระ ตัวเลข เสียงหรือสัญลักษณ์อื่นใดที่สร้างขึ้นให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งนำมาใช้ประกอบกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น และเพื่อแสดงว่าบุคคลดังกล่าวยอมรับข้อความในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“ระบบข้อมูล” หมายความว่า กระบวนการประมวลผลด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับสร้าง ส่ง รับ เก็บรักษา หรือประมวลผลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

“การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การส่งหรือรับข้อความด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้มาตรฐานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

“ผู้ส่งข้อมูล” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้ส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก่อนจะมีการเก็บรักษาข้อมูลเพื่อส่งไปตามวิธีการที่ผู้นั้นกำหนด โดยบุคคลนั้นอาจจะส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเอง หรือมีการส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในนามหรือแทนบุคคลนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบุคคลที่เป็นสื่อกลางสำหรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“ผู้รับข้อมูล” หมายความว่า บุคคลซึ่งผู้ส่งข้อมูลประสงค์จะส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ และได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบุคคลที่เป็นสื่อกลางสำหรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“บุคคลที่เป็นสื่อกลาง” หมายความว่า บุคคลซึ่งกระทำการในนามผู้อื่นในการส่งรับ หรือเก็บรักษาข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อันใดอันหนึ่งโดยเฉพาะ รวมถึงให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“ใบรับรอง” หมายความว่า ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือการบันทึกอื่นใด ซึ่งยืนยันความเชื่อมโยงระหว่างเจ้าของลายมือชื่อกับข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

“เจ้าของลายมือชื่อ” หมายความว่า ผู้ซึ่งถือข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์และสร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นในนามตนเองหรือแทนบุคคลอื่น

“คู่กรณีที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่า ผู้ซึ่งอาจกระทำการใด ๆ โดยขึ้นอยู่กับใบรับรองหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงนิติบุคคล คณะบุคคล หรือบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานของรัฐไม่ว่าในการใด ๆ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๒๔ และบทบัญญัติมาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๓๑ จะตกลงกันเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ปฏิเสธความมีผลผูกพันและการบังคับใช้ทางกฎหมายของข้อความใดเพียงเพราะเหตุที่ข้อความนั้นอยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๙ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การใดต้องทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดง ถ้าได้มีการจัดทำข้อความขึ้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง ให้ถือว่าข้อความนั้นได้ทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดงแล้ว

มาตรา ๙ ในกรณีที่บุคคลพึงลงลายมือชื่อในหนังสือ ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีการลงลายมือชื่อแล้ว ถ้า

(๑) ใช้วิธีการที่สามารถระบุตัวเจ้าของลายมือชื่อ และสามารถแสดงได้ว่าเจ้าของลายมือชื่อรับรองข้อความในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นว่าเป็นของตน และ

(๒) วิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้โดยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการสร้างหรือส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แวดล้อมหรือข้อตกลงของคู่กรณี

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้นำเสนอหรือเก็บรักษาข้อความใดในสภาพที่เป็นมาแต่เดิมอย่างเอกสารต้นฉบับ ถ้าได้นำเสนอหรือเก็บรักษาในรูปข้อมูล

อิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าได้มีการนำเสนอหรือเก็บรักษาเป็นเอกสาร
ต้นฉบับตามกฎหมายแล้ว

(๑) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ใช้วิธีการที่เชื่อถือได้ในการรักษาความถูกต้องของ
ข้อความตั้งแต่การสร้างข้อความเสร็จสมบูรณ์ และ

(๒) สามารถแสดงข้อความนั้นในภายหลังได้

ความถูกต้องของข้อความตาม (๑) ให้พิจารณาถึงความครบถ้วนและไม่มีการ
เปลี่ยนแปลงใดของข้อความ เว้นแต่การรับรองหรือบันทึกเพิ่มเติม หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่
อาจจะเกิดขึ้นได้ตามปกติในการติดต่อสื่อสาร การเก็บรักษา หรือการแสดงข้อความซึ่งไม่มีผลต่อ
ความถูกต้องของข้อความนั้น

ในการวินิจฉัยความน่าเชื่อถือของวิธีการรักษาความถูกต้องของข้อความตาม (๑)
ให้พิเคราะห์ถึงพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการสร้างข้อความนั้น

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ปฏิเสธการรับฟังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานใน
กระบวนการพิจารณาตามกฎหมายเพียงเพราะเหตุว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ในการชี้แจงนำพยานหลักฐานว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จะเชื่อถือได้หรือไม่
เพียงใดนั้น ให้พิเคราะห์ถึงความน่าเชื่อถือของลักษณะหรือวิธีการที่ใช้สร้าง เก็บรักษา หรือสื่อสาร
ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ลักษณะหรือวิธีการรักษา ความครบถ้วน และไม่มีการเปลี่ยนแปลงของ
ข้อความ ลักษณะหรือวิธีการที่ใช้ในการระบุหรือแสดงตัวผู้ส่งข้อมูล รวมทั้งพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง
ทั้งปวง

มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้เก็บ
รักษาเอกสารหรือข้อความใด ถ้าได้เก็บรักษาในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้
ให้ถือว่าได้มีการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความตามที่กฎหมายต้องการแล้ว

(๑) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นสามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่
เปลี่ยนแปลง

(๒) ได้เก็บรักษาข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นให้อยู่ในรูปแบบที่เป็นอยู่ในขณะที่สร้าง
ส่ง หรือได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น หรืออยู่ในรูปแบบที่สามารถแสดงข้อความที่สร้าง ส่ง หรือ
ได้รับให้ปรากฏอย่างถูกต้องได้ และ

(๓) ได้เก็บรักษาข้อความส่วนที่ระบุถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง และปลายทางของ
ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนวันและเวลาที่ส่งหรือได้รับข้อความดังกล่าว ถ้ามี

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับข้อความที่ใช้เพียงเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่ง
หรือรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความใด อาจ
กำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความนั้นได้ เท่าที่ไม่
ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในมาตรานี้

มาตรา ๑๓ คำเสนอหรือคำสนองในการทำสัญญาอาจทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และห้ามมิให้ปฏิเสธการมีผลทางกฎหมายของสัญญาเพียงเพราะเหตุที่สัญญานั้นได้ทำคำเสนอหรือคำสนองเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๔ ในระหว่างผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูล การแสดงเจตนาหรือคำบอกกล่าวอาจทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๑๕ บุคคลใดเป็นผู้ส่งข้อมูลไม่ว่าจะเป็นการส่งโดยวิธีใด ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้นั้น

ในระหว่างผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูล ให้ถือว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ส่งข้อมูล หากข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ส่งโดย

(๑) บุคคลผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น หรือ

(๒) ระบบข้อมูลที่ผู้ส่งข้อมูลหรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งข้อมูลได้กำหนดไว้ล่วงหน้าให้สามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติ

มาตรา ๑๖ ผู้รับข้อมูลชอบที่จะถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่งข้อมูลและชอบที่จะดำเนินการไปตามข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ ถ้า

(๑) ผู้รับข้อมูลได้ตรวจสอบโดยสมควรตามวิธีการที่ได้ตกลงกับผู้ส่งข้อมูลว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่งข้อมูล หรือ

(๒) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับนั้นเกิดจากการกระทำของบุคคลซึ่งใช้วิธีการที่ผู้ส่งข้อมูลใช้ในการแสดงว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นของผู้ส่งข้อมูล ซึ่งบุคคลนั้นได้ล่วงรู้โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นกับผู้ส่งข้อมูลหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งข้อมูล

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับ ถ้า

(๑) ในขณะที่ผู้รับข้อมูลได้รับแจ้งจากผู้ส่งข้อมูลว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับนั้นมิใช่ของผู้ส่งข้อมูล และในขณะเดียวกันผู้รับข้อมูลมีเวลาพอสมควรที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ได้รับแจ้งนั้น หรือ

(๒) กรณีตามวรรคหนึ่ง (๒) เมื่อผู้รับข้อมูลได้รู้หรือควรจะรู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมิใช่ของผู้ส่งข้อมูล หากผู้รับข้อมูลได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควร หรือดำเนินการตามวิธีการที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๑๗ ในกรณีตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ในระหว่างผู้ส่งข้อมูลและผู้รับข้อมูล ผู้รับข้อมูลมีสิทธิถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ไดรับนั้นถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งข้อมูลและสามารถดำเนินการไปตามข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ เว้นแต่ผู้รับข้อมูลได้รู้หรือ

ควรจะได้รู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับนั้นมีข้อผิดพลาดอันเกิดจากการส่ง หากผู้รับข้อมูลได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรหรือดำเนินการตามวิธีการที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๑๘ ผู้รับข้อมูลชอบที่จะถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับแต่ละชุดเป็นข้อมูลที่แยกจากกัน และสามารถดำเนินการไปตามข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แต่ละชุดนั้นได้ เว้นแต่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ชุดนั้นจะซ้ำกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อีกชุดหนึ่ง และผู้รับข้อมูลได้รู้หรือควรจะได้รู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ซ้ำ หากผู้รับข้อมูลได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรหรือดำเนินการตามวิธีการที่ได้ตกลงกันไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ต้องมีการตอบแจ้งการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะผู้ส่งข้อมูลได้ร้องขอหรือตกลงกับผู้รับข้อมูลไว้ก่อนหรือขณะที่ส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือปรากฏในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลมิได้ตกลงให้ตอบแจ้งการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบหรือวิธีการใดโดยเฉพาะ การตอบแจ้งการรับอาจทำได้ด้วยการติดต่อสื่อสารจากผู้รับข้อมูล ไม่ว่าจะโดยระบบข้อมูลทำงานโดยอัตโนมัติหรือโดยวิธีอื่นใด หรือด้วยการกระทำใด ๆ ของผู้รับข้อมูลซึ่งเพียงพอจะแสดงต่อผู้ส่งข้อมูลว่าผู้รับข้อมูลได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลกำหนดเงื่อนไขว่าจะถือว่ามีการส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต่อเมื่อได้รับการตอบแจ้งการรับจากผู้รับข้อมูล ให้ถือว่ายังไม่มี การส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จนกว่าผู้ส่งข้อมูลจะได้รับการตอบแจ้งการรับแล้ว

(๓) ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลมิได้กำหนดเงื่อนไขตามความใน (๒) และผู้ส่งข้อมูลมิได้รับการตอบแจ้งการรับนั้นภายในเวลาที่กำหนดหรือตกลงกัน หรือภายในระยะเวลาอันสมควรในกรณีที่มีได้กำหนดหรือตกลงเวลาไว้

(ก) ผู้ส่งข้อมูลอาจส่งคำบอกกล่าวไปยังผู้รับข้อมูลว่าตนยังมิได้รับการตอบแจ้งการรับและกำหนดระยะเวลาอันสมควรให้ผู้รับข้อมูลตอบแจ้งการรับ และ

(ข) หากผู้ส่งข้อมูลมิได้รับการตอบแจ้งการรับภายในระยะเวลาตาม (ก) เมื่อผู้ส่งข้อมูลบอกกล่าวแก่ผู้รับข้อมูลแล้ว ผู้ส่งข้อมูลชอบที่จะถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมิได้มีการส่งเลยหรือผู้ส่งข้อมูลอาจใช้สิทธิอื่นใดที่ผู้ส่งข้อมูลมีอยู่ได้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลได้รับการตอบแจ้งการรับจากผู้รับข้อมูล ให้สันนิษฐานว่าผู้รับข้อมูลได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่ข้อสันนิษฐานดังกล่าวมิให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับนั้นถูกต้องตรงกันกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ส่งข้อมูลได้ส่งมา

มาตรา ๒๑ ในกรณีปรากฏในการตอบแจ้งการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเองว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับข้อมูลได้รับเป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคที่ผู้ส่งข้อมูลและผู้รับ

ข้อมูลได้ตกลงหรือระบุไว้ในมาตรฐานซึ่งใช้บังคับอยู่ ให้สันนิษฐานว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งไปนั้นได้เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคทั้งหมดแล้ว

มาตรา ๒๒ การส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่าได้มีการส่งเมื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ส่งข้อมูล

มาตรา ๒๓ การรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่ามิมีผลนับแต่เวลาที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูล

หากผู้รับข้อมูลได้กำหนดระบบข้อมูลที่ประสงค์จะใช้ในการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ไว้โดยเฉพาะให้ถือว่าการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มีผลนับแต่เวลาที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูลได้กำหนดไว้นั้น แต่ถ้าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวได้ส่งไปยังระบบข้อมูลอื่นของผู้รับข้อมูลซึ่งมิใช่ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูลกำหนดไว้ให้ถือว่าการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มีผลนับแต่เวลาที่ได้เรียกข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จากระบบข้อมูลนั้น

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแม้ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูลตั้งอยู่ในสถานที่อีกแห่งหนึ่งต่างหากจากสถานที่ที่ถือว่าผู้รับข้อมูลได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๔ การส่งหรือการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าได้ส่ง ณ ที่ทำการงานของผู้ส่งข้อมูล หรือได้รับ ณ ที่ทำการงานของผู้รับข้อมูล แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ส่งข้อมูลหรือผู้รับข้อมูลมีที่ทำการงานหลายแห่ง ให้ถือเอาที่ทำการงานที่เกี่ยวข้องมากที่สุดกับธุรกรรมนั้นเป็นที่ทำการงานเพื่อประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่สามารถกำหนดได้ว่าธุรกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับที่ทำการงานแห่งใดมากที่สุด ให้ถือเอาสำนักงานใหญ่เป็นสถานที่ที่ได้รับหรือส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

ในกรณีที่ไม่ปรากฏที่ทำการงานของผู้ส่งข้อมูลหรือผู้รับข้อมูล ให้ถือเอาถิ่นที่อยู่ปกติเป็นสถานที่ที่ส่งหรือได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับการส่งและการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โดยวิธีการทางโทรเลขและโทรพิมพ์ หรือวิธีการสื่อสารอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๕ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดที่ได้กระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ให้สันนิษฐานว่าเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้

หมวด ๒

ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๒๖ ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อถือได้

(๑) ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เชื่อมโยงไปยังเจ้าของลายมือชื่อโดยไม่เชื่อมโยงไปยังบุคคลอื่นภายใต้สภาพที่นำมาใช้

(๒) ในขณะที่สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้น ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าของลายมือชื่อโดยไม่มีการควบคุมของบุคคลอื่น

(๓) การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกิดแก่ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ นับแต่เวลาที่ได้สร้างขึ้นสามารถจะตรวจพบได้ และ

(๔) ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นไปเพื่อรับรองความครบถ้วนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อความ การเปลี่ยนแปลงใดแก่ข้อความนั้นสามารถตรวจพบได้นับแต่เวลาที่ลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการจำกัดว่าไม่มีวิธีการอื่นใดที่แสดงได้ว่าเป็นลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อถือได้ หรือการแสดงพยานหลักฐานใดเกี่ยวกับความไม่น่าเชื่อถือของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๒๗ ในกรณีมีการใช้ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อสร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่จะมีผลตามกฎหมาย เจ้าของลายมือชื่อต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ความระมัดระวังตามสมควรเพื่อมิให้มีการใช้ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับอนุญาต

(๒) แจ้งให้บุคคลที่คาดหมายได้โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะกระทำการใดโดยขึ้นอยู่กับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือให้บริการเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทราบโดยมิชักช้า เมื่อ

(ก) เจ้าของลายมือชื่อหรือควรได้รู้ว่าข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นสูญหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข ถูกเปิดเผยโดยมิชอบ หรือถูกล่วงรู้โดยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(ข) เจ้าของลายมือชื่อรู้จากสภาพการณ์ที่ปรากฏว่ากรณีมีความเสี่ยงมากพอที่ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ สูญหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข ถูกเปิดเผยโดยมิชอบ หรือถูกล่วงรู้โดยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(๓) ในกรณีมีการออกใบรับรองสนับสนุนการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ จะต้องใช้ความระมัดระวังตามสมควรให้แน่ใจในความถูกต้องและสมบูรณ์ของการแสดงสาระสำคัญทั้งหมด ซึ่งกระทำโดยเจ้าของลายมือชื่อเกี่ยวกับใบรับรองนั้นตลอดอายุใบรับรอง หรือตามที่มีการกำหนดในใบรับรอง

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่การให้บริการออกใบรับรองเพื่อสนับสนุนลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มีผลทางกฎหมายเสมือนหนึ่งลงลายมือชื่อ ผู้ให้บริการออกใบรับรองต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามแนวนโยบายและแนวปฏิบัติที่ตนได้แสดงไว้

(๒) ใช้ความระมัดระวังตามสมควรให้แน่ใจในความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการแสดงสาระสำคัญทั้งหมดที่ตนได้กระทำเกี่ยวกับใบรับรองนั้นตลอดอายุใบรับรอง หรือตามที่มีการกำหนดในใบรับรอง

(๓) จัดให้มีวิธีการในการเข้าถึงโดยสมควร ให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงในการแสดงสาระสำคัญทั้งหมดจากใบรับรองได้ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) การระบุผู้ให้บริการออกใบรับรอง

(ข) เจ้าของลายมือชื่อซึ่งระบุในใบรับรองได้ควบคุมข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ในขณะที่มีการออกใบรับรอง

(ค) ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลใช้ได้ในขณะที่หรือก่อนที่มีการออกใบรับรอง

(๔) จัดให้มีวิธีการเข้าถึงโดยสมควร ให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบกรณีดังต่อไปนี้จากใบรับรองหรือจากวิธีอื่น

(ก) วิธีการที่ใช้ในการระบุตัวเจ้าของลายมือชื่อ

(ข) ข้อจำกัดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และคุณค่าที่มีการนำข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือใบรับรอง

(ค) ข้อมูลสำหรับใช้สร้างลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มีผลสมบูรณ์ใช้ได้และไม่สูญหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข ถูกเปิดเผยโดยมิชอบ หรือถูกล่วงรู้โดยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(ง) ข้อจำกัดเกี่ยวกับขอบเขตความรับผิดชอบที่ผู้ให้บริการออกใบรับรองได้ระบุไว้

(จ) การมีวิธีการให้เจ้าของลายมือชื่อส่งคำบอกกล่าวเมื่อมีเหตุตามมาตรา ๒๗

(๒)

(ฉ) การมีบริการเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับรองที่ทันการ

(๕) ในกรณีที่มีบริการตาม (๔) (จ) บริการนั้นต้องมีวิธีการที่ให้เจ้าของลายมือชื่อสามารถแจ้งได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๗ (๒) และในกรณีที่มีบริการตาม (๔) (ฉ) บริการนั้นต้องสามารถเพิกถอนใบรับรองได้ทันการ

(๖) ใช้ระบบ วิธีการ และบุคลากรที่เชื่อถือได้ในการให้บริการ

มาตรา ๒๙ ในการพิจารณาความเชื่อถือได้ของระบบ วิธีการ และบุคลากรตามมาตรา ๒๘ (๖) ให้คำนึงถึงกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สถานภาพทางการเงิน บุคลากร และสินทรัพย์ที่มีอยู่

(๒) คุณภาพของระบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์

(๓) วิธีการออกใบรับรอง การขอใบรับรอง และการเก็บรักษาข้อมูลการให้บริการ

นั้น

(๔) การจัดให้มีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าของลายมือชื่อ ที่ระบุในใบรับรองและผู้ที่อาจคาดหมายได้ว่าจะเป็นคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง

(๕) ความสม่ำเสมอและขอบเขตในการตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบอิสระ

(๖) องค์การที่ให้การรับรองหรือให้บริการออกใบรับรองเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการมีอยู่ของสิ่งที่กล่าวมาใน (๑) ถึง (๕)

(๗) กรณีใด ๆ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ คู่กรณีที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามสมควรในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๒) ในกรณีลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มีใบรับรอง ต้องมีการดำเนินการตามสมควร ดังนี้

(ก) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของใบรับรอง การพักใช้ หรือการเพิกถอนใบรับรอง และ

(ข) ปฏิบัติตามข้อจำกัดใด ๆ ที่เกี่ยวกับใบรับรอง

มาตรา ๓๑ ใบรับรองหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่ามียุทธศาสตร์โดยไม่ต้องคำนึงถึง

(๑) สถานที่ออกใบรับรองหรือสถานที่สร้างหรือใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ

(๒) สถานที่ทำกิจการของผู้ออกใบรับรองหรือเจ้าของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

ใบรับรองที่ออกในต่างประเทศให้มีผลตามกฎหมายในประเทศเช่นเดียวกับใบรับรองที่ออกในประเทศ หากการออกใบรับรองดังกล่าวได้ใช้ระบบที่เชื่อถือได้ไม่น้อยกว่าระบบที่เชื่อถือได้ตามพระราชบัญญัตินี้

ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างหรือใช้ในต่างประเทศให้ถือว่ามียุทธศาสตร์ในประเทศ เช่นเดียวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างหรือใช้ในประเทศ หากการสร้างหรือใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวได้ใช้ระบบที่เชื่อถือได้ไม่น้อยกว่าระบบที่เชื่อถือได้ตามพระราชบัญญัตินี้

ในการพิจารณาว่าใบรับรองหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ใดมีความเชื่อถือได้ตามวรรคสองหรือวรรคสาม ให้คำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

หมวด ๓

ธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แต่ในกรณีที่ต้องจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงทางการเงินและการพาณิชย์ หรือเพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความเชื่อถือและยอมรับในระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือเพื่อป้องกันความเสียหายต่อสาธารณชนให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการ

เกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดเป็นกิจการที่ต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาตก่อนก็ได้

ในการกำหนดให้กรณีใดต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยพิจารณาจากความเหมาะสมในการป้องกันความเสียหายตามระดับความรุนแรงของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจนั้น

ในการนี้ จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมดูแลในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็ได้

ก่อนเสนอให้ตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามความเหมาะสม และนำข้อมูลที่ได้รับมาประกอบการพิจารณา

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ใดเป็นกิจการที่ต้องแจ้งให้ทราบ หรือต้องขึ้นทะเบียน ให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องแจ้งหรือขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาก่อนเริ่มประกอบธุรกิจนั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งหรือขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาได้รับแจ้งหรือรับขึ้นทะเบียนให้ออกใบรับแจ้งหรือใบรับขึ้นทะเบียนเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งหรือการขึ้นทะเบียนในวันที่ได้รับแจ้งหรือรับขึ้นทะเบียน และให้ผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนประกอบธุรกิจนั้นได้ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับขึ้นทะเบียน แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตรวจพบในภายหลังว่าการแจ้งหรือขึ้นทะเบียนไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้มีอำนาจสั่งผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งดังกล่าว

ในการประกอบธุรกิจ ผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาและตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ถ้าผู้แจ้งหรือผู้ขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งไม่แก้ไขการแจ้งหรือขึ้นทะเบียนให้ถูกต้องหรือครบถ้วนตามวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษปรับทางปกครองให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในการนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมายก็ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาและบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

ในกรณีผู้กระทำผิดตามวรรคสี่ไม่ดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือกระทำความผิดซ้ำอีก ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งห้ามมิให้ผู้นั้นประกอบธุรกิจตามที่ได้แจ้งหรือขึ้นทะเบียนอีกต่อไป

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กรณีใดเป็นกิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาต ให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจดังกล่าวยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การคืนใบอนุญาต และการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ในการประกอบธุรกิจ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ประกาศที่คณะกรรมการกำหนดหรือเงื่อนไขในใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองล้านบาท โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๓๓ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคสี่ไม่ดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือกระทำความผิดซ้ำอีก ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ

มาตรา ๓๕ คำขอ การอนุญาต การจดทะเบียน คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน การประกาศหรือการดำเนินการใด ๆ ตามกฎหมายกับหน่วยงานของรัฐหรือโดยหน่วยงานของรัฐ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับและให้ถือว่ามีผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายในเรื่องนั้นกำหนด ทั้งนี้ ในพระราชกฤษฎีกาอาจกำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ หรือให้หน่วยงานของรัฐออกระเบียบเพื่อกำหนดรายละเอียดในบางกรณีด้วยก็ได้

ในการออกพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวอาจกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้น

ทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ก่อนประกอบกิจการก็ได้ ในกรณีนี้ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๓๖ ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้รับการสรรหาอีกจำนวนสิบสองคน โดยในจำนวนนี้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านดังต่อไปนี้ด้านละสองคน

- (๑) การเงิน
- (๒) การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- (๓) นิติศาสตร์
- (๔) วิทยาการคอมพิวเตอร์
- (๕) วิทยาศาสตร์หรือวิศวกรรมศาสตร์
- (๖) สังคมศาสตร์

ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งของแต่ละด้านต้องมาจากภาคเอกชน และให้ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและการเสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้เลขานุการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อวางนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง
- (๒) ติดตามดูแลการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๓) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีเพื่อการตราพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตาม
ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๓๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๘ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่
สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๙ ให้
ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการใหม่
แทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่ง
ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตน
แทน

มาตรา ๔๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่ง
หนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการ
เลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือ
ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดย
อนุโลม

มาตรา ๔๓ ให้ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงาน
พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่แจ้งหรือขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือโดยฝ่าฝืนคำสั่งห้ามการประกอบธุรกิจของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๓ วรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่กระทำโดยนิติบุคคล ผู้จัดการหรือผู้แทนนิติบุคคลหรือผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของนิติบุคคลต้องรับผิดในความผิดนั้นด้วย เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การทำธุรกรรมในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการในการติดต่อสื่อสารที่อาศัยการพัฒนาเทคโนโลยีทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีความสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวมีความแตกต่างจากวิธีการทำธุรกรรมซึ่งมีกฎหมายรองรับอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก อันส่งผลให้ต้องมีการรองรับสถานะทางกฎหมายของข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เสมือนกับการทำเป็นหนังสือ หรือหลักฐานเป็นหนังสือ การรับรองวิธีการส่งและรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ การใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนการรับฟังพยานหลักฐานที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้น่าเชื่อถือ และมีผลในทางกฎหมายเช่นเดียวกับการทำธุรกรรมโดยวิธีการทั่วไปที่เคยปฏิบัติอยู่เดิมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ทำหน้าที่วางนโยบายกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ติดตามดูแลการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งมีหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาการทางเทคโนโลยีเพื่อติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาศักยภาพตลอดเวลาให้มีมาตรฐานน่าเชื่อถือ ตลอดจนเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นการส่งเสริมการใช้ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ด้วยการมีกฎหมายรองรับในลักษณะที่เป็นเอกรูป และสอดคล้องกับมาตรฐานที่นานาประเทศยอมรับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ศุภสรณ์ / อภิสิริ์ ผู้จัดทำ

๒๐/๐๓/๒๕๕๖

สุนันทา/แก้ไข

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘